

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

- Kommissionens forordning (EØF) nr. 2422/90 af 21. august 1990 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug 1
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 2423/90 af 21. august 1990 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes 3
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 2424/90 af 21. august 1990 om fastsættelse for Storbritannien af den variable præmie for slagtning af får og af de beløb, der skal opkræves for produkter, som udføres fra område 1 5
- ★ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2425/90 af 21. august 1990 om ændring af forordning (EØF) nr. 3105/88 om gennemførelsesbestemmelser for obligatorisk destillation som omhandlet i artikel 35 og 36 i forordning (EØF) nr. 822/87 8
- ★ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2426/90 af 21. august 1990 om ændring af forordning (EØF) nr. 1725/79 om nærmere regler for støtte til skummetmælkspulver, der forarbejdes til foderblandinger, og til skummetmælkspulver især til kalvefoder 9
- ★ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2427/90 af 21. august 1990 om ændring af forordning (EØF) nr. 2537/89 om gennemførelsesbestemmelser til de særlige foranstaltninger for sojabønner 15
- ★ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2428/90 af 21. august 1990 om indførsel af svampekonserver med oprindelse i tredjelande og om ændring af forordning (EØF) nr. 1851/90 om udstedelse af importlicenser for konserver af dyrkede svampe med oprindelse i Kina 16
- ★ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2429/90 af 21. august 1990 om fastsættelse for produktionsåret 1988/89 af den faktiske olivenolieproduktion samt af den mængde, som skal overføres til produktionsåret 1989/90 18

★ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2430/90 af 21. august 1990 om fastsættelse for produktionsåret 1990/91 af støttebeløbet for dyrkning af visse sorter druer til tørring	20
★ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2431/90 af 21. august 1990 om fastsættelse for produktionsåret 1990/91 af den minimumspris, der skal betales producenten af uforarbejdede sultanas, korender og muskateller, samt af producentstøtten for disse tørrede druer	21
★ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2432/90 af 21. august 1990 om ændring af forordning (EØF) nr. 1201/90 om gennemførelsesbestemmelser for støtteordningen for bomuld	23

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Kommissionen

90/443/EKSF :

★ Kommissionens henstilling af 18. juli 1990 om ophævelse af henstillinger vedrørende handelspolitiske foranstaltninger over for indførslen af kul fra tredjelande i Forbundsrepublikken Tyskland	24
---	----

90/444/EKSF :

★ Kommissionens beslutning af 18. juli 1990 om bemyndigelse i en begrænset periode af Spanien til at udelukke indført stenkul med oprindelse i et tredjeland, som er overgået til fri omsætning i en anden medlemsstat, fra fællesskabsbehandling	26
---	----

90/445/EØF :

★ Kommissionens beslutning af 26. juli 1990 om dyresundhedsmæssige betingelser og udstedelse af sundhedscertifikat ved indførsel af fersk kød fra Tyrkiet	28
---	----

90/446/EØF :

★ Kommissionens beslutning af 27. juli 1990 om en procedure i henhold til EØF-Traktatens artikel 85 (IV/32.688 — Konsortium ECR 900)	31
--	----

90/447/Euratom :

★ Kommissionens afgørelse af 30. juli 1990 om indgåelse af en samarbejdsaftale mellem Det Europæiske Atomenergifællesskab og Kongeriget Sverige om forskning og uddannelse i strålingsbeskyttelse	35
Samarbejdsaftale mellem Det Europæiske Atomenergifællesskab og Kongeriget Sverige om forskning og uddannelse i strålingsbeskyttelse	36

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2422/90

af 21. august 1990

om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1340/90⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitik⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2205/90⁽⁴⁾, særlig artikel 3,

under henvisning til udtalelse fra Det Monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

De importafgifter, som skal opkræves ved indførsel af korn, mel af hvede og rug og grove gryn og fine gryn af hvede, er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1801/90⁽⁵⁾ og de senere forordninger, der ændrer denne;

for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers

centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1, sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 1676/85 fastsatte korrektionsfaktor

— for så vidt angår de øvrige valutaer anvendes en omregningskurs, der er baseret på det aritmetiske gennemsnit af hver af disse valutaers a vista-kurser, som er konstateret i en bestemt periode, i forhold til de i foregående led nævnte fællesskabsvalutaer samt på grundlag af ovennævnte koefficient;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 20. august 1990;

ovennævnte justeringsfaktor anvendes på alle elementer til beregning af importafgifterne, herunder ækvivalenskoeficienterne;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 1801/90, på de tilbudspriser og de dagsnoteringer, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importafgifterne for de i artikel 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 2727/75 nævnte produkter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 22. august 1990.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. august 1990.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 134 af 28. 5. 1990, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 167 af 30. 6. 1990, s. 8.

BILAG

til Kommissionens forordning af 21. august 1990 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

(ECU/ton)

KN-kode	Afgift	
	Portugal	Tredjelande
0709 90 60	36,66	143,62 ⁽²⁾ ⁽³⁾
0712 90 19	36,66	143,62 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1001 10 10	14,02	184,44 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
1001 10 90	14,02	184,44 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
1001 90 91	21,81	154,54
1001 90 99	21,81	154,54
1002 00 00	47,31	125,74 ⁽⁶⁾
1003 00 10	38,54	137,64
1003 00 90	38,54	137,64
1004 00 10	30,18	122,67
1004 00 90	30,18	122,67
1005 10 90	36,66	143,62 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1005 90 00	36,66	143,62 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1007 00 90	53,63	154,41 ⁽⁴⁾
1008 10 00	38,54	55,52
1008 20 00	38,54	104,56 ⁽⁴⁾
1008 30 00	38,54	11,94 ⁽⁷⁾
1008 90 10	(7)	(7)
1008 90 90	38,54	11,94
1101 00 00	43,70	229,53
1102 10 00	79,41	189,21
1103 11 10	34,80	298,95
1103 11 90	47,01	247,71

(1) For hård hvede med oprindelse i Marokko, som transporteres direkte fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

(2) I henhold til forordning (EØF) nr. 715/90 opkræves ingen importafgift ved direkte indførsel af varer med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet eller i de oversøiske lande og territorier i de franske oversøiske departementer.

(3) For majs med oprindelse i AVS-staterne eller OLT nedsættes importafgiften ved indførsel i Fællesskabet med 1,81 ECU pr. ton.

(4) For hirse og sorghum med oprindelse i AVS-staterne eller OLT opkræves importafgiften ved indførsel i Fællesskabet i henhold til forordning (EØF) nr. 715/90.

(5) For hård hvede og kanariefrø, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

(6) Den importafgift, der skal opkræves for rug, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 1180/77 (EFT nr. L 142 af 9. 6. 1977, s. 10) og Kommissionens forordning (EØF) nr. 2622/71 (EFT nr. L 271 af 10. 12. 1971, s. 22).

(7) Ved import af det under KN-kode 1008 90 10 henhørende produkt (triticale) opkræves dog importafgiften for rug.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2423/90

af 21. august 1990

om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1340/90⁽²⁾, særlig artikel 15, stk. 6,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitik rammer⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2205/90⁽⁴⁾, særlig artikel 3,

under henvisning til udtalelse fra Det Monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

De præmier, hvormed importafgifterne for korn og malt skal forhøjes, er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1802/90⁽⁵⁾ og de senere forordninger, der ændrer denne;

for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1,

sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 1676/85 fastsatte korrektionsfaktor

— for så vidt angår de øvrige valutaer anvendes en omregningskurs, der er baseret på det aritmetiske gennemsnit af hver af disse valutaers a vista-kurser, som er konstateret i en bestemt periode, i forhold til de i foregående led nævnte fællesskabsvalutaer samt på grundlag af ovennævnte koefficient;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 20. august 1990;

de nuværende cif-priser, herunder cif-priserne ved terminskøb, fører til at ændre de præmier, hvormed de for tiden gældende importafgifter skal forhøjes, i overensstemmelse med bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De i artikel 15 i forordning (EØF) nr. 2727/75 omhandlede præmier, hvormed de forudfastsatte importafgifter for korn og malt kommende fra Portugal skal forhøjes, fastsættes til nul.

2. De i artikel 15 i forordning (EØF) nr. 2727/75 omhandlede præmier, hvormed de forudfastsatte importafgifter for korn og malt kommende fra tredjelande skal forhøjes, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 22. august 1990.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. august 1990.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 134 af 28. 5. 1990, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 167 af 30. 6. 1990, s. 11.

BILAG

til Kommissionens forordning af 21. august 1990 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

A. Korn og mel

(ECU/ton)

KN-kode	Løbende måned 8	1. term. 9	2. term. 10	3. term. 11
0709 90 60	0	0	0	1,33
0712 90 19	0	0	0	1,33
1001 10 10	0	2,38	2,38	2,38
1001 10 90	0	2,38	2,38	2,38
1001 90 91	0	0	0	0
1001 90 99	0	0	0	0
1002 00 00	0	0	0	0
1003 00 10	0	0	0	0
1003 00 90	0	0	0	0
1004 00 10	0	0	0	1,32
1004 00 90	0	0	0	1,32
1005 10 90	0	0	0	1,33
1005 90 00	0	0	0	1,33
1007 00 90	0	0	0	0
1008 10 00	0	0	0	0
1008 20 00	0	0	0	0
1008 30 00	0	19,85	19,85	29,77
1008 90 90	0	19,85	19,85	29,77
1101 00 00	0	0	0	0

B. Malt

(ECU/ton)

KN-kode	Løbende måned 8	1. term. 9	2. term. 10	3. term. 11	4. term. 12
1107 10 11	0	0	0	0	0
1107 10 19	0	0	0	0	0
1107 10 91	0	0	0	0	0
1107 10 99	0	0	0	0	0
1107 20 00	0	0	0	0	0

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2424/90

af 21. august 1990

om fastsættelse for Storbritannien af den variable præmie for slagtning af får og af de beløb, der skal opkræves for produkter, som udføres fra område 1

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portu-
gals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3013/89
af 25. september 1989 om den fælles markedsordning for
fåre- og gedekød⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF)
nr. 1633/84 af 8. juni 1984 om gennemførelsesbestem-
melser vedrørende variabel præmie ved slagtning af får og
om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2661/80⁽²⁾, senest
ændret ved forordning (EØF) nr. 1075/89⁽³⁾, særlig artikel
3, stk. 1, og artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Det Forenede Kongerige er den eneste medlemsstat, der
betaler den variable slagtepræmie, nemlig i område 1 som
defineret i artikel 3, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 3013/
89; Kommissionen må derfor fastsætte dens størrelse
samt det beløb, der skal opkræves for produkter, der
udføres fra nævnte område for ugen fra den 30. juli 1990;

i henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr.
1633/84 skal den variable slagtepræmie fastsættes af
Kommissionen hver uge;

i henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EØF) nr.
1633/84 skal det beløb, der skal opkræves for produkter,
der udføres fra område 1, fastsættes af Kommissionen
hver uge for hvert af disse;

i bilaget i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3618/89
af 1. december 1989 om gennemførelsesbestemmelser til
ordningen med garantitærskler for fåre- og gedekød⁽⁴⁾
fastsættes de ugentlige beløb for det vejledende niveau, i
overensstemmelse med artikel 25 i forordning (EØF) nr.
3013/89;

i medfør af bestemmelserne i artikel 24, stk. 2 og 3, i
forordning (EØF) nr. 3013/89 skal den variable slagte-
præmie for attesterede får i Det Forenede Kongerige være
i overensstemmelse med de beløb, der er fastsat i bila-
gene; i ugen fra den 30. juli 1990 fører bestemmelserne i
artikel 24, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 3013/89 og i
artikel 4 i forordning (EØF) nr. 1633/84 på baggrund af
Domstolens afgørelse af 2. februar 1988 i sag 61/86 til en
fastsættelse af de beløb, der skal opkræves for produkter,
som udføres fra område 1, som anført i samme bilag;

for så vidt angår den fornødne kontrol med anvendelsen
af bestemmelserne om nævnte beløb, er det hensigtsmæs-
sig at bevare den kontrolordning, der er fastsat i forord-
ning (EØF) nr. 1633/84, idet dette ikke udelukker en
eventuel vedtagelse af mere specifikke bestemmelser —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For får eller fårekød, som i Det Forenede Kongerige i
område 1 som defineret i artikel 22, stk. 2, i forordning
(EØF) nr. 3013/89 er attesteret som berettiget til den vari-
able slagtepræmie i ugen fra den 30. juli 1990, præmien
til 73,257 ECU/100 kg anslået slagtet vægt eller faktisk
slagtet vægt (dressed weight) inden for de vægtgrænser,
der er fastsat i artikel 1, stk. 1, litra b), i forordning (EØF)
nr. 1633/84.

Artikel 2

For de i artikel 1, litra a) og c), i forordning (EØF) nr.
3013/89 omhandlede produkter, som blev udført fra
område 1 i ugen fra den 30. juli 1990, fastsættes de beløb,
der skal opkræves, som anført i bilagene.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggø-
relsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 30. juli 1990.

⁽¹⁾ EFT nr. L 289 af 7. 10. 1989, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 154 af 9. 6. 1984, s. 27.

⁽³⁾ EFT nr. L 114 af 27. 4. 1989, s. 13.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 351 af 2. 12. 1989, s. 18.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. august 1990.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 21. august 1990 om fastsættelse for Storbritannien af den variable præmie for slagtning af får og af de beløb, der skal opkræves for produkter, som udføres fra område 1

(ECU/100 kg)

KN-kode	Beløb	
	A. Produkter for hvilke præmien i artikel 24 i forordning (EØF) nr. 3013/89 kan ydes	B. Produkter nævnt i artikel 4, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1633/84 ⁽¹⁾
	Levende vægt	Levende vægt
0104 10 90	34,431	0
0104 20 90		0
	Nettovægt	Nettovægt
0204 10 00	73,257	0
0204 21 00	73,257	0
0204 50 11		0
0204 22 10	51,280	
0204 22 30	80,583	
0204 22 50	95,234	
0204 22 90	95,234	
0204 23 00	133,328	
0204 30 00	54,943	
0204 41 00	54,943	
0204 42 10	38,460	
0204 42 30	60,437	
0204 42 50	71,426	
0204 42 90	71,426	
0204 43 00	99,996	
0204 50 13		0
0204 50 15		0
0204 50 19		0
0204 50 31		0
0204 50 39		0
0204 50 51		0
0204 50 53		0
0204 50 55		0
0204 50 59		0
0204 50 71		0
0204 50 79		0
0210 90 11	95,234	
0210 90 19	133,328	
1602 90 71 :		
— ikke udbenet	95,234	
— udbenet	133,328	

⁽¹⁾ Disse nedsatte beløb anvendes kun, hvis betingelserne i artikel 5, stk. 3, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 1633/84 er opfyldt.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2425/90

af 21. august 1990

om ændring af forordning (EØF) nr. 3105/88 om gennemførelsesbestemmelser
for obligatorisk destillation som omhandlet i artikel 35 og 36 i forordning (EØF)
nr. 822/87

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 822/87
af 16. marts 1987 om den fælles markedsordning for
vin ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1325/90 ⁽²⁾,
særlig artikel 35, stk. 8, artikel 47, stk. 3, og artikel 81, og

ud fra følgende betragtninger:

Det vandindhold, som vinbærme skal frembyde ved leve-
ring til destilleri, er fastsat i Kommissionens forordning
(EØF) nr. 3105/88 ⁽³⁾, ændret ved forordning (EØF) nr.
2352/89 ⁽⁴⁾; for produktionsårene efter produktionsåret
1989/90 skal der ifølge artikel 6 i samme forordning fast-
sættes en højere procentsats for bedre at sikre overhol-
delsen af de i artikel 36 i forordning (EØF) nr. 822/87
fastsatte forpligtelser i de tilfælde, hvor destillationen
erstattes af kontrolleret tilbagetrækning af biprodukterne
fra vinfremstilling; den nuværende situation på området,

der er meget differentieret bl.a. på grund af de forskellige
anvendte teknologier, gør det ikke muligt allerede nu at
fastsætte en grænse definitivt;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Vin —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 6, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 3105/88 ændres
datoen den 31. august 1990 til den 31. august 1991.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter
offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. september 1990.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
stat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. august 1990.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 84 af 27. 3. 1987, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 132 af 23. 5. 1990, s. 19.

⁽³⁾ EFT nr. L 277 af 8. 10. 1988, s. 21.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 222 af 1. 8. 1989, s. 54.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2426/90

af 21. august 1990

om ændring af forordning (EØF) nr. 1725/79 om nærmere regler for støtte til skummetmælkspulver, der forarbejdes til foderblandinger, og til skummetmælkspulver især til kalvefoder

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

Artikel 1

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3879/89⁽²⁾, særlig artikel 10, stk. 3, og

I forordning (EØF) nr. 1725/79 foretages følgende ændringer:

ud fra følgende betragtninger:

1) I artikel 10, stk. 3, første afsnit, tilføjes:

Ifølge artikel 1, stk. 2, litra a), i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1725/79⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3368/88⁽⁴⁾, skal skummetmælkspulver, jf. artikel 1, stk. 1, opfylde definitionerne i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 986/68⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1115/89⁽⁶⁾, og produceres uden tilsætning;

»Når denne kontrol vedrører skummetmælkspulver, der enten anvendes som sådant eller i form af en blanding, påvises fravær fra løbevallepulver efter fremgangsmåden i bilag IV.«

2) Bilag, I, afsnit A, stk. 2, litra j), affattes således:

»j) andet, herunder især sur valle, såfremt det kræves af de nationale myndigheder.«

ulovlig tilsætning af valletørstof til skummetmælk, der bruges til fremstilling af skummetmælkspulver eller til pulveret selv, er i modstrid med ovennævnte bestemmelser; da der ikke findes nogen officiel EF-metode til påvisning af vallepulver i skummetmælkspulver, der kan indeholde kærnemælkspulver, indeholder forordning (EØF) nr. 1725/79 ikke specifikke regler for påvisning af valletørstof; der er for nylig blevet udviklet en analysemetode til påvisning af løbevalle; det er hensigtsmæssigt at indføre denne metode i ovennævnte forordning;

3) Bilaget til nærværende forordning indsættes som bilag IV.

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. marts 1991.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. august 1990.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.

⁽²⁾ EFT nr. L 378 af 27. 12. 1989, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 199 af 7. 8. 1979, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 296 af 29. 10. 1988, s. 50.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 169 af 18. 7. 1968, s. 4.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 118 af 29. 4. 1989, s. 7.

BILAG

»BILAG IV

BESTEMMELSE AF LØBEVALLETØRSTOF I SKUMMETMÆLKSPULVER OG BLANDINGER
I HENHOLD TIL FORORDNING (EØF) Nr. 1725/79

1. **Formål:** Påvisning af tilsætning af løbevalletørstof til:
 - a) skummetmælkspulver som defineret i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 986/68, og
 - b) blandinger som defineret i artikel 1, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1725/79.
2. **Referencer:** International standard ISO 707.

Mælk og mejeriprodukter: Prøveudtagningsmetoder i overensstemmelse med retningslinierne i bilag I, nr. 2, litra c), til forordning (EØF) nr. 625/78.
3. **Definition**

Indholdet af løbevalletørstof defineres som indholdet udtrykt i vægtprocent som bestemt ved den beskrevne fremgangsmåde.
4. **Princip**

Bestemmelse af mængden af glycomakropeptid A, jf. forordning (EØF) nr. 625/78, bilag V. Prøver, der giver et positivt resultat, analyseres for glycomakropeptid A ved højtrykssvækekromatografi med omvendt fase (HPLC-metoden). Vurdering af resultatet i forhold til standardprøver af skummetmælkspulver med og uden et kendt procentvist indhold af vallepulver. Resultater over 1 % (m/m) er tegn på, at der er løbevalletørstof til stede.
5. **Reagenser**

Alle reagenser skal være af analysekvalitet. Der anvendes destilleret vand eller vand af tilsvarende renhed. Acetonitril skal være af spektroskopisk kvalitet eller HPLC-kvalitet.

De reagenser, der er nødvendige til den i forordning (EØF) nr. 625/78 beskrevne metode, er beskrevet i bilag V til den pågældende forordning.

Reagenser til HPLC med omvendt fase.

 - 5.1. **Opløsning af trichloreddikesyre**

240 g trichloreddikesyre (CCl_3COOH) opløses i vand og fortyndes til 1 000 ml.
 - 5.2. **Elueringsvæske A og B**

Elueringsvæske A: 150 ml acetonitril (CH_3CN), 20 ml isopropanol ($\text{CH}_3\text{CHOHCH}_3$) og 1,00 ml trifluoreddikesyre (TFA, CF_3COOH) blandes med vand, og der fyldes op til 1 000 ml. Elueringsvæske B: 550 ml acetonitril, 20 ml isopropanol og 1,00 ml TFA blandes med vand, og der fyldes op til 1 000 ml. Før brugen filtreres elueringsvæsken gennem et membranfilter med porestørrelse 0,45 μm .
 - 5.3. **Opbevaring af kolonnen**

Efter analyserne skylles kolonnen med elueringsvæske B (under anvendelse af en gradient), og derefter skylles den med acetonitril (under anvendelse af en gradient i 30 minutter). Kolonnen opbevares i acetonitril.
 - 5.4. **Standardprøver**
 - 5.4.1. Skummetmælkspulver, der opfylder kravene i forordning (EØF) nr. 625/78, benævnt [0].
 - 5.4.2. Samme pulver tilsat 5 % (m/m) løbevallepulver med normal sammensætning benævnt [5].
 - 5.4.3. Samme pulver tilsat 50 % (m/m) løbevallepulver med normal sammensætning benævnt [50] (*).
6. **Apparatur**

Det apparatur, der er nødvendigt til den i forordning (EØF) nr. 625/78 beskrevne metode, er beskrevet i bilag V til den pågældende forordning.

Apparatur til HPLC med omvendt fase:

(*) Løbevallepulver med normal sammensætning og skummetmælkspulver med tilsætning kan erhverves fra Nizo, Kernhemseweg 2, PO Box 20, NL-6710 BA Ede.
Pulver, der giver samme resultater som Nizo-pulveret, kan dog også bruges.

- 6.1. Analysevægt.
- 6.2. Centrifuge, der kan præstere en centrifugalkraft på 2 200 g, med tilhørende lukkede centrifugeglas på ca. 50 ml.
- 6.3. Mekanisk omrører, der er udrustet til omrøring ved 50 °C.
- 6.4. Magnetomrører.
- 6.5. Glastragte med diameter ca. 7 cm.
- 6.6. Filterpapir, middel filtrering, diameter på ca. 12,5 cm.
- 6.7. Filtreringsudstyr af glas med tilhørende membranfiltre med porestørrelse 0,45 µm.
- 6.8. Målepipette på 10 ml, som opfylder kravene i ISO 648, klasse A, eller ISO/R 835 eller et system, som muliggør gennemløb af 10,0 ml på 2 min.
- 6.9. Termostatstyret vandbad indstillet på $25 \pm 0,5$ °C.
- 6.10. HPLC-udstyr bestående af:
 - 6.10.1. Binært gradientpumpesystem.
 - 6.10.2. Manuel eller automatisk injektionsenhed på 100 µl.
 - 6.10.3. En Dupont Protein Plus kolonne (25 × 0,46 cm indvendig diameter) eller en tilsvarende bredporet siliciumbaseret kolonne med omvendt fase.
 - 6.10.4. Termostatstyret kolonneovn indstillet på 35 ± 1 °C.
 - 6.10.5. UV-detektor med variabel bølgelængde, hvormed der ved 210 nm kan måles med en følsomhed på 0,02 Å (om nødvendigt kan en større bølgelængde på op til 220 nm benyttes).
 - 6.10.6. Integrator, der kan måle højden af toppene.

Bemærkning:

Der kan arbejdes med kolonnen ved stuetemperatur, forudsat at stuetemperaturen ikke svinger med mere end 1 °C. I modsat fald vil der være for stor variation i retentionstiden for GMP_A.

7. Stikprøveudtagning

- 7.1. International standard ISO 707 — mælk og mejeriprodukter — prøveudtagningsmetoder i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag I, nr. 2, litra c), i forordning (EØF) nr. 625/78.
- 7.2. Stikprøven opbevares under sådanne forhold, at der hverken kan ske ødelæggelse eller ændring af sammensætningen.

8. Fremgangsmåde

8.1. Forberedelse af analyseprøven

Pulveret overføres til en beholder, der er cirka dobbelt så stor som pulverets volumen, og som har et lufttæt låg. Beholderen lukkes straks. Mælkepulveret blandes omhyggeligt ved flere gange at vende rundt på beholderen.

8.2. Udtagning af analyseprøven

I et centrifugeglas (6.2) eller en tilbørligt tilproppet kolbe (50 ml) afvejes $2,000 \pm 0,001$ g.

8.3. Fjernelse af fedtstoffer og proteiner

- 8.3.1. Der sættes 20,0 g 50 °C varmt vand til analyseprøven. Pulveret opløses ved omrøring med omrøreren (6.3) i 5 minutter eller i 30 minutter, såfremt det drejer sig om kærnemælk fra syrnet fløde. Reagensglasset anbringes i vandbadet (6.9), og det afventes, at der indtræder en ligevægt ved 25 °C.
- 8.3.2. I løbet af 2 minutter tilsættes med konstant hastighed 10 ml trichloreddikesyreopløsning på 25 °C (5.1) under kraftig omrøring med magnetomrøreren (6.4). Glasset anbringes i vandbadet (6.9), hvori det henstår i 60 minutter.
- 8.3.3. Der centrifugeres (6.2) ved 2 200 g i 10 minutter eller filtreres gennem papirfilter (6.6), idet de første 5 ml filtrat bortkastes.

8.4. Kromatografisk bestemmelse

- 8.4.1. HPLC-analysen gennemføres som beskrevet i forordning (EØF) nr. 625/78, bilag V. Hvis der opnås et negativt resultat, indeholder den analyserede prøve ikke løbevalletørstof i påviselige mængder. Hvis der opnås positive resultater, må den nedenfor beskrevne HPLC-metode med omvendt fase anvendes. Tilstedeværelse af kærnemælkspulveret fra syrnet fløde kan give anledning til falske positive resultater. HPLC-metoden med omvendt fase udelukker denne mulighed.

- 8.4.2. Før HPLC-analysen med omvendt fase gennemføres, må gradientbetingelserne optimeres. En retentionstid på 26 minutter $\pm$ 2 minutter for GMP_A er optimal for gradientsystemer med et dødvolume på ca. 6 ml (volumenet fra det punkt, hvor opløsningerne blandes, til det punkt, hvor injektionssløjfen slutter). For gradientsystemer med et mindre dødvolume (f.eks. 2 ml) bruges 22 minutter som optimal retentionstid.

Der anvendes opløsninger af standardprøverne (5.4) uden og med 50 % løbevalle.

Af centrifugatet eller filtratet (8.3.3) indsprøjtes 100 μ l i HPLC-apparatet under anvendelse af de kontrolgradientvilkår, der fremgår af tabel 1.

Tid (min.)	Gennemstrømning (ml/min.)	% A	% B	Kurve
Init	1,0	90	10	*
27	1,0	60	40	lin
32	1,0	10	90	lin
37	1,0	10	90	lin
42	1,0	90	10	lin

Sammenligning af de to kromatogrammer vil vise beliggenheden af toppen af GMP_A.

Ved anvendelse af nedenstående formel kan den oprindelige sammensætning af den opløsning, der skal bruges til den normale gradient (se 8.4.3), beregnes:

$$\% B = 10 - 2.5 + (13.5 + RT_{GMPA} - 26)/6 \cdot 30/27$$

$$\% B = 7.5 + (13.5 + RT_{GMPA} - 26)/6 \cdot 1.11$$

hvor:

RT_{GMPA}: retentionstiden for GMP_A ved anvendelse af kontrolgradienten

10: den oprindelige % B af kontrolgradienten

2.5: % B midtvejs minus % B ved begyndelsen ved anvendelse af den

13.5: midtvejspunkt for kontrolgradienten

26: den krævede retentionstid for GMP_A

6: hældningskoefficient for kontrolgradienten og den normale gradient

30: % B på begyndelsestidspunktet minus % B efter 27 minutter ved anvendelse af kontrolgradienten

27: varighed for kontrolgradienten.

- 8.4.3. Der udtages opløsninger af analyseprøverne.

Af centrifugatet eller filtratet (8.3.3) indsprøjtes en nøjagtigt afmålt mængde på mellem 15 og 30 μ l i HPLC-apparatet under en elueringshastighed på 1,0 ml pr. minut.

Sammensætningen af elueringsvæsken ved analysens begyndelse opnås fra 8.4.2. Den er normalt tæt på A : B = 76 : 24 (5.2). Umiddelbart efter indsprøjtningen startes en lineær gradient, således at B bliver 5 % højere efter 27 minutter. Derefter startes en lineær gradient, hvorved elueringsvæskens indhold af B kommer op på 90 % i løbet af 5 minutter. Denne sammensætning opretholdes i 5 minutter, hvorefter sammensætningen i løbet af 5 minutter ændres ved hjælp af en lineær gradient til den oprindelige sammensætning. Afhængigt af pumpesystemets indre volumen kan den næste indsprøjtning foretages 15 minutter efter de oprindelige betingelser.

Bemærkninger:

- Retentionstiden for glycomakropeptid bør være 26 minutter $\pm$ 2 minutter. Dette kan opnås ved at ændre begyndelses- og slutbetingelserne for den første gradient. Imidlertid skal forskellen i % B for begyndelses- og slutbetingelserne for den første gradient fortsat være 5 % B.
- Elueringsvæskerne må afgasses tilstrækkeligt og skal forblive afgassede. Dette er vigtigt for gradientpumpesystemets tilfredsstillende virkning. Standardafvigelsen for retentionstiden for GMP-toppen skal være på under 0,1 min. (n=10).
- Efter hver femte prøve skal referenceprøven [5] indsprøjtes og benyttes til beregning af en ny kalibreringsfaktor R (9.1.1).

- 8.4.4. Resultaterne af kromatograferingen af analyseprøven [E] foreligger i form af et kromatogram, hvor GMP-toppen identificeres ved sin retentionstid på ca. 26 minutter.

Integratoren (6.10.6) måler automatisk GMP-toppens højde H. Basislinjens beliggenhed skal kontrolleres for hvert kromatogram. Analysen eller integrationen skal gentages, hvis basislinjens beliggenhed ikke er korrekt.

For at afsløre eventuelle afvigelser enten som følge af, at apparaturet eller kolonnen ikke har fungeret tilfredsstillende, eller på grund af den analyserede prøves oprindelse eller art, må alle kromatogrammer bedømmes visuelt før en kvantitativ tolkning påbegyndes. I tvivlstilfælde gentages analysen.

8.5. Kalibrering

- 8.5.1. Med standardprøverne (5.4.1 og 5.4.2) følges den i punkt 8.2 til 8.4.4 beskrevne fremgangsmåde nøje. Der benyttes frisk fremstillede opløsninger, da GMP nedbrydes i 8 % trichloreddikesyreopløsning ved stuetemperatur. Ved 4 °C forbliver opløsningen stabil i 24 timer. Skal der foretages en lang række analyser, er det ønskeligt at anvende en kølet prøvebakke i den automatiske injektor.

Bemærkning:

8.4.2 kan udelades, hvis % B på begyndelsesbetingelserne er kendt fra tidligere analyser.

Kromatogrammet for referenceprøven [5] skal svare til fig. 1. På denne figur er der inden GMP_A-toppen to små toppe. Det er vigtigt at opnå en lignende separation.

- 8.5.2. Før den kromatografiske bestemmelse af prøverne indsprøjtes 100 µl af standardprøven uden løbevalle [0] (5.4.1).

Kromatogrammet må ikke indeholde nogen top ved retentionstiden for GMP_A-toppen.

- 8.5.3. Kalibreringsfaktorerne R bestemmes ved at indsprøjte filtrat (8.5.1) i samme mængde som prøverne.

9. Angivelse af resultaterne

9.1. Formler og beregning

- 9.1.1. Beregning af kalibreringsfaktoren R:

$$\text{GMP-toppen: } R = W/H$$

hvor:

R = kalibreringsfaktoren for GMP-toppen

H = højden af GMP-toppen

W = mængden af valle i standardprøven [5].

- 9.2. Beregning af det procentvise indhold af løbevallepulver i prøven:

W[E] = indholdet af løbevalle i prøven [E], i % m/m

R = kalibreringsfaktoren for GMP-toppen (9.1.1)

H[E] = højden af GMP-toppen af prøven [E].

Hvis W[E] er større end 1 % og forskellen mellem retentionstiden og retentionstiden for standardprøven [5] er mindre end 0,2 min., er der løbevalletørstof til stede.

9.3. Metodens nøjagtighed

- 9.3.1. Repeterbarhed:

Forskellen mellem resultaterne af to bestemmelse, der er udført samtidig eller med kort tids mellemrum af samme person, med samme apparatur og på samme stikprøve, må ikke overstige 0,2 % m/m.

- 9.3.2. Reproducerbarhed:

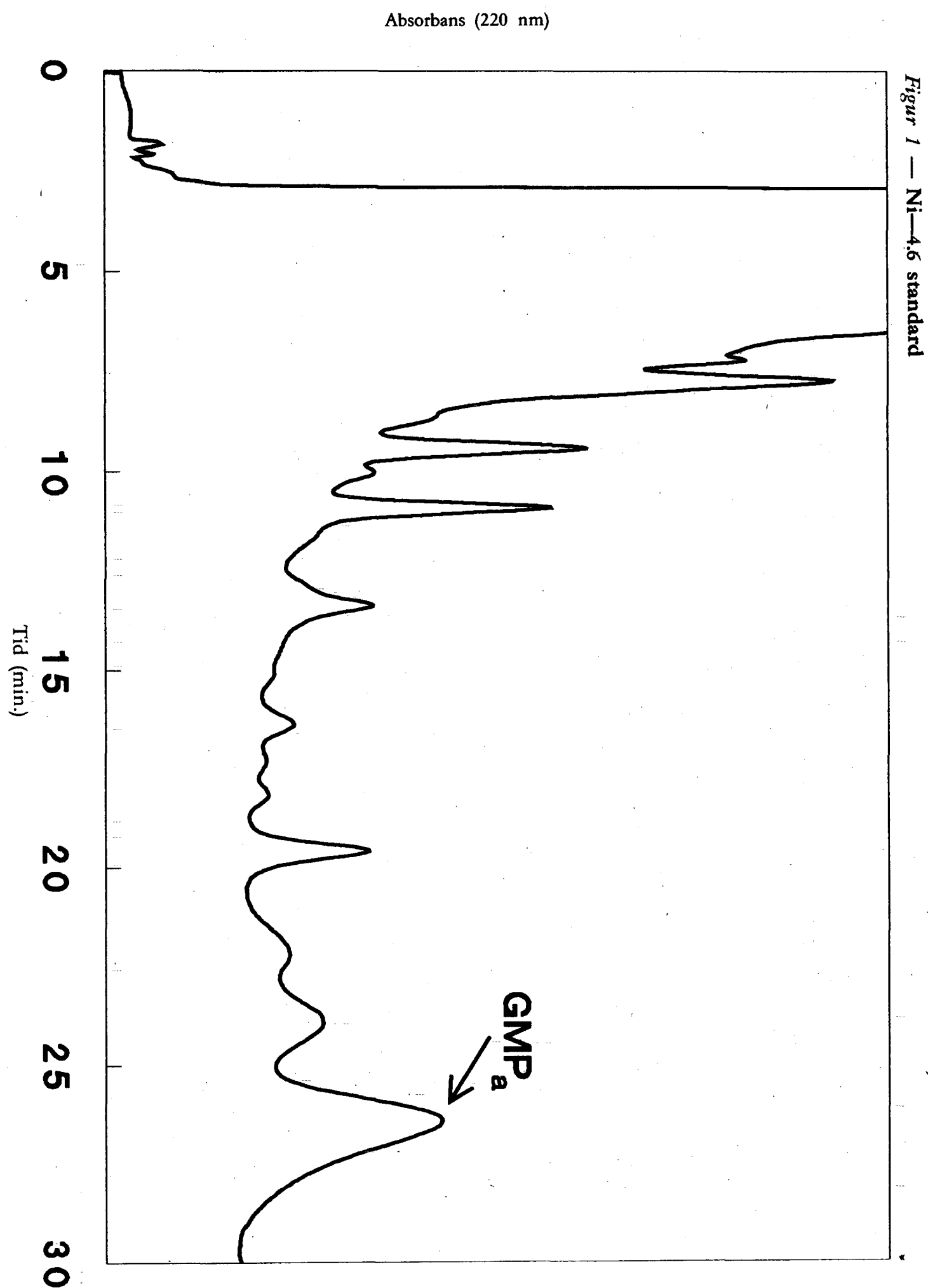
Endnu ikke fastlagt.

- 9.3.3. Linearitet

For mellem 0 og 16 % løbevalle skal der opnås en lineær sammenhæng med en korrelationskoefficient > 0,99.

9.4. *Fortolkning*

- 9.4.1. Prøven anses for at indeholde valle, hvis resultatet fra 9.2 ligger over 1 % m/m, og retentionstiden for GMP-toppen afviger mindre end 0,2 minutter fra retentionstiden for standardprøven [5]. Grænsen på 1 % er fastsat i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 625/78, bilag V, punkt 9.2 og 9.4.1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2427/90

af 21. august 1990

om ændring af forordning (EØF) nr. 2537/89 om gennemførelsesbestemmelser til
de særlige foranstaltninger for sojabønnerKOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1491/85
af 23. maj 1985 om fastsættelse af særlige foranstaltninger
for sojabønner ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr.
2217/88 ⁽²⁾, navnlig artikel 2, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2537/89 ⁽³⁾,
senest ændret ved forordning (EØF) nr. 150/90 ⁽⁴⁾, er der
fastsat overgangsforanstaltninger, navnlig for at muliggøre
en hensigtsmæssig afsætning af 1989/90-høsten; erfa-
ringen har vist, at yderligere overgangsforanstaltninger er
nødvendige for at løse særlige problemer, som er opstået;
disse supplerende overgangsbestemmelser bør knyttes til
særlige betingelser for at sikre, at de ikke misbruges;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Fedtstoffer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 46 i forordning (EØF) nr. 2537/89 foretages
følgende ændringer:

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
stat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. august 1990.

1) I stk. 2 indsættes følgende led:

- en godkendt forarbejdende første opkøber, som
har modtaget sojabønner i henhold til en leve-
ringskontrakt, der er indgået og indgivet inden
den 8. august 1990, men som midlertidigt af
grunde, han ikke er herre over, er ude af stand til
at forarbejde sojabønner i sin egen virksomhed,
kan efter ansøgning til myndighederne i den
pågældende medlemsstat af dem få tilladelse til at
overføre de pågældende sojabønner til en anden
virksomhed med henblik på forarbejdning på
betingelser, der fastlægges af medlemsstaten, når:
 - minimumsprisen er blevet betalt
 - de pågældende sojabønner er høstet i produk-
tionsåret 1989/90 og er blevet identificeret inden
udgangen af produktionsåret 1989/90.

2) Som stk. 3 indsættes:

- *3. Følgende overgangsbestemmelser anvendes i
produktionsåret 1990/91:
 - det i artikel 4, stk. 1, litra d), omhandlede mini-
mumsareal nedsættes til 4 000 ha for ikke-forarbej-
dede første opkøbere, når kravene i artikel 3 er
opfyldt, og den pågældende første opkøber
desuden allerede i produktionsåret 1989/90 var
godkendt som støtteberettiget i den pågældende
medlemsstat.*

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggø-
relsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 151 af 10. 6. 1985, s. 15.⁽²⁾ EFT nr. L 197 af 26. 7. 1988, s. 11.⁽³⁾ EFT nr. L 245 af 22. 8. 1989, s. 8.⁽⁴⁾ EFT nr. L 18 af 23. 1. 1990, s. 10.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2428/90

af 21. august 1990

om indførsel af svampekonserves med oprindelse i tredjelande og om ændring af forordning (EØF) nr. 1851/90 om udstedelse af importlicenser for konserves af dyrkede svampe med oprindelse i Kina

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1796/81
af 30. juni 1981 om foranstaltninger i forbindelse med
indførsel af konserves af dyrkede svampe⁽¹⁾, særlig artikel
6, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 3 i forordning (EØF) nr. 1796/81 er det fastsat, at
den mængde, der kan indføres uden tillægsbeløb, skal
fordeles mellem leverandørlandene under hensyntagen til
det traditionelle handelsmønster og de nye leverandør-
lande;

den mængde, der kan indføres uden tillægsbeløb, blev
fordelt mellem leverandørlandene i artikel 3, stk. 3, i
Kommissionens forordning (EØF) nr. 1707/90 af 22. juni
1990 om gennemførelsesbestemmelser til forordning
(EØF) nr. 1796/81 for så vidt angår indførsel af konserves
af dyrkede svampe med oprindelse i tredjelande⁽²⁾; artikel
3, stk. 1, i nævnte forordning åbner mulighed for at revi-
dere fordelingen på grundlag af de licenser, der er udstedt
i første halvår af det pågældende år; opgørelsen over de
licenser, der var udstedt pr. 30. juni 1990, kan begrunde
en ny fordeling af denne mængde for indeværende år;

ved denne nye fordeling kan der på ny uden tillægsbeløb
indføres konserves af dyrkede svampe, der har oprindelse

i Kina, og for hvilke udstedelsen af importlicenserne blev
suspenderet ved Kommissionens forordning (EØF) nr.
1851/90⁽³⁾;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Produkter Forarbejdet på Basis af Frugt og Grønsager —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Indtil den 31. december 1990 revideres fordelingen af den
i artikel 3 i forordning (EØF) nr. 1796/81 fastsatte
samlede mængde, der er fordelt i bilag I til forordning
(EØF) nr. 1707/90, som anført i bilaget.

Artikel 2

Artikel 1, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1851/90 ophæves.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggø-
relsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 3. september 1990.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
stat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. august 1990.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 198 af 4. 7. 1981, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 158 af 23. 6. 1990, s. 34.

⁽³⁾ EFT nr. L 168 af 30. 6. 1990, s. 40.

BILAG

<i>(tons)</i>	
Leverandørland	Mængde
Kina	30 023
Sydkorea	500
Taiwan	2 075
Hong Kong	150
Andre	1 562
Reserve	440

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2429/90

af 21. august 1990

om fastsættelse for produktionsåret 1988/89 af den faktiske olivenolieproduktion
samt af den mængde, som skal overføres til produktionsåret 1989/90

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portu-
gals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af
22. september 1966 om oprettelse af en fælles markeds-
ordning for fedtstoffer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning
(EØF) nr. 2902/89⁽²⁾,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2261/84
af 17. juli 1984 om almindelige regler for støtte til
olivenolieproduktion og til producentorganisationer⁽³⁾,
senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1226/89⁽⁴⁾, særlig
artikel 17a, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 17a i forordning (EØF) nr. 2261/84 er det fastsat,
at der skal beregnes en anslået produktion for det pågæl-
dende produktionsår med henblik på at fastlægge det
beløb for enhedsstøtten til produktionen af olivenolie, der
kan udbetales som forskud; for produktionsåret 1988/89
blev den anslåede produktion, samt det enhedsbeløb for
produktionsstøtten, der kan udbetales som forskud, fastsat
ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 671/89⁽⁵⁾,
senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2290/89⁽⁶⁾;

efter artikel 17a, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2261/84
skal den faktiske produktion, for hvilken retten til støtte
er blevet anerkendt, fastsættes inden seks måneder efter
produktionsårets udløb; med henblik herpå skal de
berørte medlemsstater i henhold til artikel 12a i Kommis-
sionens forordning (EØF) nr. 3061/34⁽⁷⁾, senest ændret
ved forordning (EØF) nr. 98/89⁽⁸⁾, senest den 31. marts
efter hvert produktionsår meddele Kommissionen,
hvilken mængde der i hver medlemsstat er blevet

indrømmet støtte; det fremgår af disse meddelelser, at
den mængde, for hvilken der er indrømmet støtte for
produktionsåret 1988/89, er lig 390 000 tons i Italien,
1 200 tons i Frankrig, 319 231 tons i Grækenland,
408 000 tons i Spanien og 24 570 tons i Portugal;
summen af de således meddelte mængder udgør den
mængde, for hvilken der kan ydes refusion fra EUGFL;

den faktiske produktion for produktionsåret 1988/89 er
lavere end den maksimale mængde, som blev fastsat for
nævnte produktionsår; beløbet for enhedsstøtten, som
blev fastsat for produktionsåret ved Rådets forordning
(EØF) nr. 2211/88⁽⁹⁾, multipliceres derfor ikke med den
koefficient, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, femte
afsnit, i forordning nr. 136/66/EØF; i henhold til samme
bestemmelse skal det fastlægges, hvilken mængde der skal
lægges til den maksimale mængde for produktionsåret
1989/90;

på grundlag af de foreliggende oplysninger bør den
faktiske mængde fastsættes, og det skal fastlægges, hvilken
mængde der skal overføres til produktionsåret 1989/90;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Fedtstoffer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. For produktionsåret 1988/89 for olivenolie er den
faktiske produktion, for hvilken retten til produktions-
støtte er anerkendt, og for hvilken der kan ydes refusion
fra EUGFL, Garantisektionen, lig med 1 143 001 tons.

2. Den i forordning (EØF) nr. 2261/84 artikel 17a, stk.
1, litra c), omhandlede mængde, der skal overføres til
produktionsåret 1989/90, er lig med 206 999 tons.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggø-
relsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

⁽¹⁾ EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EFT nr. L 280 af 29. 9. 1989, s. 2.

⁽³⁾ EFT nr. L 208 af 3. 8. 1984, s. 3.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 128 af 11. 5. 1989, s. 17.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 73 af 17. 3. 1989, s. 8.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 218 af 28. 7. 1989, s. 27.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 288 af 1. 11. 1984, s. 52.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 14 af 18. 1. 1989, s. 14.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 197 af 26. 7. 1988, s. 3.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. august 1990.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2430/90

af 21. august 1990

om fastsættelse for produktionsåret 1990/91 af støttebeløbet for dyrkning af visse sorter druer til tørring

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 426/86
af 24. februar 1986 om den fælles markedsordning for
produkter forarbejdet på basis af frugt og grønsager⁽¹⁾,
senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2201/90⁽²⁾, særlig
artikel 6, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 6 i forordning (EØF) nr. 426/86 blev
der fra produktionsåret 1990/91 indført en ny støtteord-
ning for arealer, der er udlagt med sultanas, korender og
muskateller; denne ordning skal gradvist erstatte den
nuværende producentstøtteordning;i henhold til artikel 6a, stk. 1, i ovennævnte forordning
kan hektarstøtten i 1990/91 kun udgøre 15 % af den
minimumspris til producenten, der er fastsat for produk-
tionsåret 1989/90; Fællesskabets hektarstøtte bør fast-
sættes på det niveau, der er anført i nærværende forord-
ning;støttebeløbet bør differentieres efter druesort og andre
faktorer, som har indflydelse på hektarudbyttet;de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Produkter Forarbejdet på Basis af Frugt og Grønsager —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*For produktionsåret 1990/91 fastsættes hektarstøtten for
dyrkning af sultanas, korender og muskateller til forar-
bejdning i henhold til artikel 6 i forordning (EØF) nr.
426/86 til 511 ECU pr. hektar udlagt og høstet areal.
Dette beløb er fastsat uden hensyntagen til den differenti-
ering, som skal gennemføres før den 1. november 1990
under anvendelse af artikel 6, stk. 1, tredje afsnit i oven-
nævnte forordning.*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggø-
relsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og
gælder umiddelbart i hver medlemsstat.Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
stat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. august 1990.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 49 af 27. 2. 1986, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2431/90

af 21. august 1990

om fastsættelse for produktionsåret 1990/91 af den minimumspris, der skal betales producenten af uforarbejdede sultanas, korender og muskateller, samt af producentstøtten for disse tørrede druer

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 426/86 af 24. februar 1986 om den fælles markedsordning for produkter forarbejdet på basis af frugt og grønsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2201/90⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 4, og artikel 6a, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets forordning (EØF) nr. 1206/90⁽³⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 2202/90⁽⁴⁾, indeholder de almindelige bestemmelser for producentstøtteordningen i sektoren for frugt og grønsager;

i henhold til artikel 6a, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 426/86 nedsættes den minimumspris, der skal betales producenten, med 19,941 ECU/100 kg pr. høstår fra høståret 1990/91 indtil høståret 1993/94; i artikel 6 i nævnte forordning er der fastsat gradvis indførelse af en hektarstøtte for dyrkning af disse druer;

artikel 6a, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 426/86 indeholder kriterierne for fastsættelse af producentstøtten; der skal især tages hensyn til støtten for det foregående produktionsår justeret efter ændringer i den minimumspris, der skal betales producenten, og om nødvendigt efter udviklingen i de skønsmæssigt anslåede forarbejdningsomkostninger; ifølge artikel 9 i samme forordning gælder der for tørrede druer en mindste importpris; tredjelands pris skal erstattes af denne pris;

ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 784/90 af 29. marts 1990 om fastsættelse af nedsættelseskoefficienten for landbrugspriser for produktionsåret 1990/91 som følge af den monetære justering den 5. januar 1990 og om ændring af de priser og beløb, der er fastsat i ecu for

samme produktionsår⁽⁵⁾, er der fastsat en liste over de priser og beløb, der divideres med koefficienten 1,001712 i forbindelse med ordningen for automatisk afvikling af de negative monetære afvigelser; ved de priser og beløb, som Kommissionen fastsætter i ecu for produktionsåret 1990/91, skal der tages hensyn til den heraf følgende nedsættelse;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Produkter Forarbejdet på Basis af Frugt og Grønsager —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For produktionsåret 1990/91 fastsættes:

- a) den i artikel 4 og 6a i forordning (EØF) nr. 426/86 omhandlede minimumspris, der skal betales producenten for uforarbejdede tørrede sultanas, klasse 4, og
- b) den i samme forordnings artikel 6a omhandlede producentstøtte for forarbejdede tørrede sultanas, klasse 4

som anført i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

For produktionsåret 1990/91 fastsættes den minimumspris for uforarbejdede tørrede druer, der gælder for andre klasser af sultanas, for korender og muskateller, ved multiplikation af minimumsprisen med den koefficient, der er anført i bilag I til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2347/84⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2550/88⁽⁷⁾.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. september 1990.

⁽¹⁾ EFT nr. L 49 af 27. 2. 1986, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 119 af 11. 5. 1990, s. 74.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 4.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 83 af 30. 3. 1990, s. 102.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 219 af 16. 8. 1984, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 228 af 17. 8. 1988, s. 5.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. august 1990.

På Kommissionens vegne
Ray MAC SHARRY
Medlem af Kommissionen

BILAG

Den minimumspris, der skal betales producenten

Produkt	ECU/100 kg netto af producent
Uforarbejdede sultanas, klasse 4	113,001

Producentstøtte

Produkt	ECU/100 kg netto
Tørrede sultanas, klasse 4	62,952

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2432/90

af 21. august 1990

om ændring af forordning (EØF) nr. 1201/90 om gennemførelsesbestemmelser
for støtteordningen for bomuldKOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,under henvisning til akten vedrørende Grækenlands
tiltrædelse, særlig protokol nr. 4 om bomuld, senest
ændret ved forordning (EØF) nr. 4006/87 ⁽¹⁾,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2169/81
af 27. juli 1981 om fastsættelse af almindelige regler for
støtteordningen vedrørende bomuld ⁽²⁾, senest ændret ved
forordning (EØF) nr. 791/89 ⁽³⁾, særlig artikel 11, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 6, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1201/89 ⁽⁴⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 2733/89 ⁽⁵⁾, er det fastsat, inden for hvilke grænser der ved beregningen af forskellen mellem den faktiske og den anslåede produktion tages hensyn til disse produktionsmængder for produktionsåret 1987/88, 1988/89 og 1989/90 i henhold til artikel 2, stk. 2, andet afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 1964/87 af 2. juli 1987 om tilpasning af den støtteordning for bomuld, der er indført ved protokol nr. 4 knyttet til akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse ⁽⁶⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 1357/90 ⁽⁷⁾, i hvilken der for de tre produktionsår blev fastsat en begrænset nedsættelse af støttebeløbet; efter den seneste

ændring af forordning (EØF) nr. 1964/87 gælder denne begrænsede nedsættelse af støttebeløbet også for produktionsåret 1990/91; under disse omstændigheder bør artikel 6, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1201/89 tilpasses;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Hør og Hamp —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 6, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1201/89 foretages følgende ændringer:

- 1) I første led ændres udtrykket »og 1989/90« til »1989/90 og 1990/91«.
- 2) I andet led ændres udtrykket »og 375 000 tons« til »375 000 og 375 000 tons«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra produktionsåret 1990/91.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. august 1990.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 377 af 31. 12. 1987, s. 49.

⁽²⁾ EFT nr. L 211 af 31. 7. 1981, s. 2.

⁽³⁾ EFT nr. L 85 af 30. 3. 1989, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 123 af 4. 5. 1989, s. 23.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 263 af 9. 9. 1989, s. 15.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 184 af 3. 7. 1987, s. 14.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 134 af 28. 5. 1990, s. 22.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS HENSTILLING

af 18. juli 1990

om ophævelse af henstillinger vedrørende handelspolitiske foranstaltninger over for indførslen af kul fra tredjelande i Forbundsrepublikken Tyskland

(90/443/EKSF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 74, og

ud fra følgende betragtninger:

I

Ved Den Høje Myndigheds henstilling af 28. januar 1959 til regeringerne for Fællesskabets medlemsstater angående handelspolitiske foranstaltninger over for indførslen af kul fra tredjelande⁽¹⁾ pålagde Den Høje Myndighed regeringerne for Forbundsrepublikken Tyskland midlertidigt på indførslen af kul fra tredjelande at anvende en told på højst 20 DM pr. ton, i det omfang denne indførsel oversteg et kontingent til nulsats på 5 mio tons.

Den bemyndigede tillige regeringen for Forbundsrepublikken Tyskland til at føre oprindelseskontrol i det omfang, det var nødvendigt med henblik på anvendelsen af den foranstaltning, der var genstand for henstillingen.

Den henstillede endelig til regeringerne for de øvrige medlemsstater om i fornødent omfang at træffe de nødvendige forholdsregler til, at regeringen for Forbundsrepublikken Tyskland kunne anvende de foranstaltninger, som var genstand for henstillingen.

Henstillingen blev rettet på grundlag af følgende betragtninger:

⁽¹⁾ EFT nr. 8 af 11. 2. 1959, s. 197/59.

— kulvirksomhederne i Fællesskabet var udsat for alvorlige afsætningsvanskeligheder;

— denne situaion var særlig udtalt på Forbundsrepublikken Tysklands område, hvor der indførtes kul fra tredjelande i forholdsvis øgede mængder og på sådanne betingelser, at disse indførsler i alvorlig grad truede med at skade kulproduktionen inden for det fælles marked og navnlig udgjorde en fare for fortsat beskæftigelse;

— de handelspolitiske foranstaltninger, som regeringen for Forbundsrepublikken Tyskland traf, var ikke i sig selv tilstrækkelige til at afhjælpe dette forhold.

Ved henstilling af 3. november 1959⁽²⁾, 3. november 1960⁽³⁾, 13. december 1961⁽⁴⁾ og 30. oktober 1962⁽⁵⁾ traf Den Høje Myndighed foranstaltninger vedrørende henholdsvis årene 1960, 1961, 1962 og 1963.

Hvad angår de følgende år har EF-Domstolen fastslået, at nævnte henstillinger fortsat kunne tjene som retsgrundlag for nationale forskrifter, hvorefter der kunne opkræves en differencetold for indført stenkul med oprindelse i et tredjeland, som var overgået til fri omsætning i en anden medlemsstat⁽⁶⁾.

⁽²⁾ EFT nr. 58 af 14. 11. 1959, s. 1150/59.

⁽³⁾ EFT nr. 73 af 19. 11. 1960, s. 1425/60.

⁽⁴⁾ EFT nr. 82 af 19. 12. 1961, s. 1600/61.

⁽⁵⁾ EFT nr. 116 af 12. 11. 1962, s. 2683/62.

⁽⁶⁾ Dom af 28. 6. 1984 — Sag 36/83, MABANAFT / Hauptzollamt Emmerich, Samling af Domstolens Afgørelser 1984, s. 2527.

II

Siden vedtagelsen af ovennævnte henstillinger har grundlaget for en toldbeskyttelse af Forbundsrepublikken Tysklands område ændret sig væsentligt, både i henseende til samhandelen og hvad angår fællesskabsforanstaltninger til fordel for Fællesskabets kulindustri.

Hvad angår udviklingen i kulindførslerne i Forbundsrepublikken Tyskland må det konstateres, at medens den del af indførslerne, der var bestemt til Forbundsrepublikken Tyskland, i 1958 udgjorde 40 % af de samlede indførsler i Fællesskabet, var denne andel — beregnet i forhold til indførslerne i det gamle fællesskab, bestående af seks medlemsstater — faldet til ca. 9 % i 1989. Set på denne baggrund indføres der ikke længere kul i forholdsvis øget mængde, jf. artikel 74, nr. 3.

Med de fællesskabsforanstaltninger, der er truffet siden 1965 til imødegåelse af problemerne i kulindustrien, er der indført på hinanden følgende fællesskabsordninger for statsstøtte til kulindustrien — beslutning nr. 3/65⁽¹⁾, beslutning nr. 27/67⁽²⁾, beslutning nr. 3/71/EKSF⁽³⁾, beslutning nr. 528/76/EKSF⁽⁴⁾, beslutning nr. 2064/86/EKSF⁽⁵⁾.

Med de støtteordninger, der er indført ved disse beslutninger, har der bl. a. kunnet skabes et gunstigt grundlag for tilpasning af Fællesskabets stålindustri til de faktiske forhold på energimarkedet. Støtte, der planlægges af medlemsstaterne, kan betragtes som forenelig med Fællesmarkedets hensigtsmæssige funktion, hvis den særlig hjælper til at forbedre konkurrenceevnen i kulindustrien, som bidrager til en bedre forsyningssikkerhed eller løsning af sociale og regionale problemer i tilslutning til udviklingen i kulindustrien.

III

Under henvisning til det ovenfor anførte må det konstateres, at de i artikel 74, nr. 3, omhandlede betingelser ikke længere er til stede.

I betragtning af denne bestemmelses karakter af undtagelsesbestemmelse og under henvisning til målsætningen i EKSF-Traktatens artikel 3, litra a), er det ikke længere berettiget at opretholde de ovenfor nævnte henstillinger.

Disse henstillinger bør derfor ophæves fra 1. januar 1991, idet denne frist er nødvendig til at sætte regeringen for Forbundsrepublikken Tyskland i stand til at træffe de nødvendige foranstaltninger —

RETTET FØLGENDE HENSTILLING:

Artikel 1

Henstillingen fra Den Høje Myndighed af 28. januar 1959, 3. november 1959, 3. november 1960, 13. december 1961 og 30. oktober 1962 ophæves med virkning fra 1. januar 1991.

Artikel 2

Denne henstilling er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. juli 1990.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. 31 af 25. 2. 1965, s. 480/65.

⁽²⁾ EFT nr. 261 af 28. 10. 1967, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 3 af 5. 1. 1971, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 63 af 11. 3. 1976, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1986, s. 1.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 18. juli 1990

om bemyndigelse i en begrænset periode af Spanien til at udelukke indført stenkul med oprindelse i et tredjeland, som er overgået til fri omsætning i en anden medlemsstat, fra fællesskabsbehandling

(Kun den spanske udgave er autentisk)

(90/444/EKSF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 71, og

ud fra følgende betragtninger:

Den spanske regering indgav i 1987, 1988 og 1989 en række anmodninger til Kommissionen om at måtte udelukke indført stenkul med oprindelse i et tredjeland, som var overgået til fri omsætning i en anden medlemsstat, fra fællesskabsbehandling.

Kommissionen gav i medfør af artikel 71, stk. 3, den spanske regering den relevante bemyndigelse under anvendelse af bestemmelserne vedrørende gensidig hjælp, i alle tilfælde for en begrænset periode. En sådan bemyndigelse for 1989 udløb den 31. december 1989.

Ved skrivelse af 27. november 1989 fornyede den spanske regering sin anmodning om at måtte forlænge sine restriktive foranstaltninger til kul med oprindelse i et tredjeland, som er overgået til fri omsætning i en anden medlemsstat. Der anmodedes hermed om en tidsmæssigt ubegrænset bemyndigelse.

Den gældende spanske lovgivning fastsætter for kul med oprindelse i tredjelands indførsel til nulsats af begrænsede mængder. For andre typer kul end anthracit vil kontingentet til nulsats i 1990 blive hævet til 12 mio. tons. Kontingentet for anthracit til nulsats skal på sin side fortsat udgøre 12 000 tons.

For eventuelle indførte mængder ud over kontingentet til nulsats vil der kunne opkræves en told på op til 14 %.

Ifølge EKSF-Traktatens artikel 71 overlades kompetencen på det handelspolitiske område inden for kul i princippet til medlemsstaternes regeringer. Dette betyder, at de nationale forskrifter fortsat gælder ved direkte indførsel fra tredjelands. Medlemsstaterne yder imidlertid hinanden den nødvendige hjælp med henblik på anvendelsen af de forholdsregler, som af Kommissionen findes stemmende med EKSF-Traktaten og med gældende internationale aftaler.

Ifølge EKSF-Traktatens bestemmelser gælder princippet om fri bevægelighed også for varer, som er overgået til fri omsætning i en medlemsstat.

I tilfælde, hvor forskelle mellem medlemsstaternes handelspolitik kræver foranstaltninger, som indebærer en afvigelse fra princippet om varers frie bevægelighed inden for Fællesskabet, kan sådanne foranstaltninger kun tillades undtagelsesvis i en begrænset periode i betragtning af den grundlæggende karakter af princippet om fri bevægelighed.

Ifølge den spanske regerings notifikation sigter de handelspolitiske foranstaltninger, der er truffet i sektoren, på at beskytte den spanske kulindustri, som befinder sig i en økonomisk situation kendetegnet ved konkurrence fra kul med oprindelse i tredjelands, samt på at forbedre branchens produktivitet.

For at afhjælpe vanskelighederne i kulindustrien har Fællesskabet tillagt sig instrumenter til forbedring af kulindustriens konkurrenceevne, som kan bidrage til at garantere en bedre forsyningssikkerhed og til at løse sociale og regionale problemer i tilslutning til udviklingen i denne erhvervsgren.

Dette er formålet med Kommissionens beslutning nr. 2064/86/EKSF af 30. juni 1986 om fællesskabsregler for statsstøtte til kulindustrien⁽¹⁾, som danner et positivt grundlag for tilpasningen af de europæiske kulværker til de faktiske forhold på energimarkedet.

Ovennævnte økonomiske foranstaltninger giver mulighed for at afstå fra markedsbeskyttelse og således afskaffe kontrollen med Fællesskabets indre grænser.

En ophævelse uden overgang af beskyttelsesforanstaltninger over for indført kul med oprindelse i et tredjeland, der er overgået til fri omsætning i en anden medlemsstat, vil imidlertid kunne give anledning til vanskelige tilpasningsproblemer på kort sigt både af administrativ og økonomisk art.

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1986, s. 1.

Det er derfor hensigtsmæssigt at bemyndige den spanske regering til i en begrænset periode at anvende sådanne beskyttelsesforanstaltninger.

For at sætte Kommissionen i stand til at foretage en endelig vurdering af dette spørgsmål bør det kræves af den spanske regering, at den indgiver en rapport til Kommissionen om anvendelsen af disse handelspolitiske foranstaltninger —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Spanien bemyndiges til, for indført kul med oprindelse i et tredjeland, som er overgået til fri omsætning i en anden medlemsstat, og som overstiger kontingentet til nulsats på 12 000 tons for anthracitkul eller 12 mio. tons for andre kultyper end anthracit, at anvende en toldsats på op til 14 %.

Artikel 2

Denne beslutning anvendes indtil den 31. december 1990.

Artikel 3

Den spanske regering forelægger inden den 31. december 1990 Kommissionen en rapport om anvendelsen af de i artikel 1 omhandlede foranstaltninger.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Spanien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. juli 1990.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 26. juli 1990

om dyresundhedsmæssige betingelser og udstedelse af sundhedscertifikat ved
indførsel af fersk kød fra Tyrkiet

(90/445/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 72/462/EØF af 12.
december 1972 om sundhedsmæssige veterinærpolitimæs-
sige problemer i forbindelse med indførsel af kvæg og
svin samt fersk kød fra tredjelande⁽¹⁾, senest ændret ved
direktiv 89/662/EØF⁽²⁾, særlig artikel 16, og

ud fra følgende betragtninger:

På baggrund af Fællesskabets veterinærsagkyndiges besøg
på stedet og oplysninger fra de tyrkiske veterinærmyndig-
heder synes sundhedstilstanden for så vidt angår
enhovede husdyr i Tyrkiet generelt at være tilfredsstil-
lende, især med hensyn til sygdomme, der kan overføres
gennem kød; dog kan der forekomme snive hos enho-
vede husdyr i Tyrkiet bestemt for slagtning;

der bør indføres foranstaltninger for at sikre kød af enho-
vede husdyr for så vidt angår snive; de tyrkiske veterinær-
myndigheder har officielt givet forsikringer om, at
sådanne foranstaltninger vil blive anvendt af tyrkiske
embedsdyrlæger i overensstemmelse med de tyrkiske
bestemmelser, og at enhovede husdyr vil blive positivt
identificeret;

det er nødvendigt at begrænse indførslen til bestemte,
godkendte områder; de tyrkiske veterinærmyndigheder
har givet forsikringer om, at ingen enhovede dyr vil blive
flyttet til de godkendte provinser uden at have været
underkastet en mallein test, som har givet negativt resul-
tat;

de dyresundhedsmæssige betingelser og udstedelse af
sundhedscertifikat bør tilpasses til dyresundhedstilstanden
i det pågældende tredjeland;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinær-
komité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Partier fersk kød af enhovede husdyr, som medlems-
staterne har givet tilladelse til at indføre fra følgende
provinser i Tyrkiet:

Amasya, Ankara, Aydin, Balikesir, Burka, Cankiri,
Corum, Denizli, Izmir, Kastamonu, Kutahya, Manisa,
Usak, Yozgat og Kirikkale,

skal opfylde de garantier, der er fastlagt i et sundhedscer-
tifikat, som skal være i overensstemmelse med vedføjede
bilag, og som skal ledsage det pågældende parti.

2. Medlemsstaterne må ikke tillade indførsel af andre
kategorier fersk kød fra Tyrkiet end de i stk. 1 nævnte.

Artikel 2

Denne beslutning gælder ikke en af bestemmelseslandet
udstedt tilladelse til indførsel af kritier og organer til
lægemiddelfremstilling.

Artikel 3

Denne beslutning anvendes fra den 1. september 1990.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. juli 1990.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 302 af 31. 12. 1972, s. 28.

⁽²⁾ EFT nr. L 395 af 30. 12. 1989, s. 13.

BILAG

SUNDHEDSCERTIFIKAT

certifikat vedrørende husdyrs sundhedstilstand for fersk kød ⁽¹⁾ af enhovede husdyr, som sendes til
Det Europæiske Økonomiske Fællesskab

Bestemmelsesland :

Hygiejncertifikates referencenummer ⁽²⁾ :

Afsendelsesland : TYRKIET

Ministerium :

Udstedende myndighed :

Ref. :

(kan udelades)

I. Oplysninger til identifikation af kødet

Kød af enhovede husdyr :

(dyreart)

Udskæringens art :

Emballagens art :

Antal udskæringer eller kolli :

Nettovægt :

II. Oplysninger om, hvor kødet kommer fra

Det/de autoriserede slagteri(er)s adresse og veterinære kontrolnummer ⁽²⁾ :

.....

Den/de autoriserede opskæringsvirksomhed(er)s adresse og veterinære kontrolnummer ⁽²⁾ :

III. Kødet destination

Kødet afsendes fra :

(Afsendelsessted)

til :

(Bestemmelsesland og-sted)

med følgende transportmiddel ⁽³⁾ :

Afsenders navn og adresse :

.....

Modtagers navn og adresse :

.....

⁽¹⁾ Fersk kød : alle dele af enhovede husdyr, der er egnet til menneskeføde, og som ikke er blevet underkastet nogen behandling, som indvirker på dets holdbarhed ; dog betragtes kølet og frosset kød som fersk kød.

⁽²⁾ Kan udelades, når bestemmelseslandet tillader indførsel af fersk kød til andre formål end menneskeføde i henhold til artikel 19, litra a), i direktiv 72/462/EØF.

⁽³⁾ For jernbanevogne og lastbiler anføres registreringsnummeret, for fly rutenummeret og for skibe navnet.

IV. Sundhedserklæring:

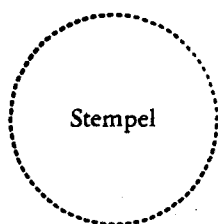
Undertegnede embedsdyrlæge attesterer, at ovennævnte ferske kød stammer fra dyr, som

- er født, opdrættet og slagtet i Tyrkiet, og som inden for de seneste seks måneder eller siden fødselen, hvis dyrene er under tre måneder gamle, har opholdt sig i en eller flere af følgende provinser:

Amasya, Ankara, Aydin, Balikesir, Bursa, Cankiri, Corum, Denizli, Izmir, Kastamonu, Kutahya, Manisa, Usak, Yozgat og Kirikkale;

- ved transporten til slagteriet var omfattet af et gyldigt sundheds- og oprindelsescertifikat;
- i overensstemmelse med lovgivningen bærer et mærke med angivelse af oprindelsessted;
- har fået foretaget en intra-dermal mallein test udført af en embedsdyrlæge i overensstemmelse med den tyrkiske veterinærtjenestes bestemmelser, og som har givet negativt resultat inden for 15 dage forud for slagtningen, og som
- efter mallein testen ikke har været i kontakt med dyr, som ikke opfylder betingelserne for udførsel af kød til Fællesskabet under slagtningen.

Udfærdiget i den
(sted) (dato)

.....
(Embedsdyrlægens underskrift)

(Navn med blokbogstaver samt angivelse af
titel og uddannelsesniveau)

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 27. juli 1990

om en procedure i henhold til EØF-Traktatens artikel 85

(IV/32.688 — Konsortium ECR 900)

(Kun de tyske, engelske og nederlandske udgaver er autentiske)

(90/446/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning nr. 17 af 6. februar
1962, første forordning om anvendelse af bestemmelserne
i Traktatens artikel 85 og 86 ⁽¹⁾, senest ændret ved akten
vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse, særlig
artikel 2,under henvisning til den anmeldelse af en samarbejdsaf-
tale, der blev indgivet den 7. april 1988 af virksomhederne
AEG Aktiengesellschaft, Alcatel NV og Oy Nokia AB,efter offentliggørelse af denne anmeldelses indhold i
hovedtræk ⁽²⁾ i henhold til artikel 19, stk. 3, i forordning
nr. 17,efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og
Monopolspørgsmål, og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFREMSTILLING

A. Anmeldelsen

AEG Aktiengesellschaft, Alcatel NV og Oy Nokia AB anmeldte den 7. april 1988 en af disse virksomheder indgået samarbejdsaftale. Samarbejdet mellem virksomhederne vedrører stiftelse af et konsortium ECR 900 til fælles udvikling og fremstilling og fælles salg af et digitalt, cellebaseret mobilradiokommunikationssystem, som dækker hele Europa. Aftalen omfatter ikke terminaludstyr (mobiltelefoner), som brugerne tilslutter systemet.

B. De deltagende virksomheder

- (1) AEG Aktiengesellschaft, i det følgende benævnt »AEG«, som har hovedsæde i Frankfurt, Forbundsrepublikken Tyskland, er en underkoncern under Daimler-Benz AG, som har hovedsæde i Stuttgart-Untertürkheim, Forbundsrepublikken Tyskland. AEG opererer bl.a. inden for automatiseringssystemer, elektroværktøj, energidistribution, hushold-

ningsapparater og højfrekvens-, industri-, informa-
tions- og kommunikationsteknik.

- (2) Alcatel N.V., i det følgende benævnt »Alcatel«, som har hovedsæde i Amsterdam, Nederlandene, tilhører CGE-koncernen, som har hovedsæde i Paris, Frankrig, og som ejer aktiemajoriteten heri. Alcatel beskæftiger sig med kommunikationssystemer og informationsteknologi.
- (3) Oy Nokia AB, i det følgende benævnt »Nokia«, som har hovedsæde i Helsinki, Finland, tilhører ikke nogen koncern, men er en selvstændig virksomhedssammenslutning. Nokia beskæftiger sig med informationssystemer, telekommunikation, mobiltelefoner og underholdningselektronik.

C. Beskrivelse af
radiokommunikationssystemet

- (1) Ved det såkaldte »CEPT-Memorandum of Understanding« af 7. september 1987 ⁽³⁾ har dette memorandum underskrivere aftalt at indføre en offentlig digital, cellebaseret mobil telekommunikationstjeneste, som omfatter hele Europa, i deres respektive lande i 1991. Det planlagte radiokommunikationssystem, det såkaldte GSM (»Groupe special mobile«)-system, er et nyt, hidtil ukendt kommunikationssystem.
- (2) Gennem anvendelse af en hidtil ukendt, ny digital, cellebaseret teknik bidrager systemet til en forbedring af kommunikationen mellem et mobilradiokommunikationsnets abonnenter på talrige områder: lyd kvaliteten forbedres, og abonnenttætheden øges væsentligt. Der skabes mulighed for tilkobling af yderligere data- og telematik tjenester og indførelse af nye beskyttelsesforanstaltninger (mod misbrug af abonnenternes udstyr gennem autentificering og mod aflytning gennem kryptering). Forudsat at samtlige netoperatører i Europa enes om systemets hard- og software-grænseflader, vil aftalen bidrage til fjernelse af alle de kommunikationshindringer, som de med de geografiske grænser forbundne systemforskelle bevirker, og åbne op for et tværeuropæisk kommunikationsnet med mulighed for f.eks. at kontakte en bruger hvor som helst i Europa.

⁽¹⁾ EFT nr. 13 af 21. 2. 1962, s. 204/62.⁽²⁾ EFT nr. C 308 af 7. 12. 1989, s. 5.⁽³⁾ CEPT-Conference Européenne des Administrations des Postes et des Télécommunications.

- (3) Ved hjælp af en definition af GSM-systemet, der aftales på forhånd på grundlag af ensartede standarder med to til tre specifikke grænseflader, sikrer man, at udviklingsarbejdet fører frem til et enheds-system. Dette system kræver dog ikke nogen ensartet teknik, men giver mulighed for, at der kan udvikles forskellige systemkomponenter. De forskellige specifikke grænseflader sikrer kompatibilitet mellem alle systemkomponenter og giver altså mulighed for at kombinere dele af forskellige fabrikater.

D. Efterspørgsel og udbud i tilslutning til GSM-systemet

Efterspørgslen efter GSM-systemet ligger i øjeblikket udelukkende hos de nationale netoperatører i CEPT-landene og de virksomheder, som optræder på deres vegne (i Forbundsrepublikken Tyskland, f.eks. Detecon, Consulting-Gesellschaft für Fernmeldeanlagen).

Efterspørgslen efter alle henholdsvis visse systemkomponenter kommer til udtryk ved udbud. I *Supplement til De Europæiske Fællesskabers Tidende* af 5. januar 1988 (nr. 2/59) er der offentliggjort en række udbud.

Disse udbud vedrører ordrer om levering og installation og ikke udvikling. Formålet er levering, installation og idriftsætning af anlæg til første kvartal 1991. Udbuddene omfatter ikke mobilt terminaludstyr.

Ud over de virksomheder, som har indgivet anmeldelsen, optræder for øjeblikket følgende andre konsortier eller enkeltvirksomheder på udbudssiden:

Philips/Siemens	henholdsvis	Philips/Bosch/Siemens
Bosch-Philips		
Matra-Ericsson		
Ericsson/Orbitel		
Ericsson/Matra/Ascom		Hasler
Orbitel/Matra/Ericsson		
Orbitel (Racal/Plessey)		
Motorola	(der anvender systemkomponenter fra tredjemand).	

E. Samarbejdsaftalens indhold

- (1) Aftaleparterne har aftalt at samarbejde om udviklingen og fremstillingen af GSM-systemet og dele til dette system, samt om den videre definition og tilpasning af tekniske specifikationer såvel som

det fælles og eksklusive salg af systemet og dele heraf i CEPT-lande på grundlag af samarbejdsaftalens bestemmelser.

- (2) Parterne stifter et konsortium under navnet ECR 900 med henblik på afgivelse af bud på GSM-systemet i forbindelse med udbud.

Indgåelse af forpligtelser over for CEPT-lande kræver forudgående skriftligt samtykke fra alle parter. Hvis imidlertid en af parterne ikke vil deltage i et bud eller en aftale, står det de andre parter frit for at gøre dette.

- (3) I aftalens løbetid er det parterne forbudt af afgive yderligere bud eller indgå aftaler i CEPT-lande om GSM-systemet.

- (4) Uden for CEPT-landene har hver af parterne ret til at udnytte eventuelle afsætningsmuligheder for de dele af GSM-systemet, i hvis udvikling de har deltaget.

- (5) a) I forbindelse med udviklingsaktiviteter, som flere af parterne deltager i, skal der, indtil den tekniske dokumentation til serieproduktion foreligger komplet, foregå en vedvarende og vederlagsfri udveksling af den samlede tekniske dokumentation mellem de deltagende parter.

- b) I forbindelse med udviklingsaktiviteter, hvori kun en af parterne deltager, sker der ingen sådan udveksling af teknisk dokumentation.

- (6) a) Indtil otte måneder før aftalens udløb er det parterne forbudt at benytte den efter nr. 5 a) erhvervede tekniske dokumentation til at fremstille GSM-systemet eller dele heraf til salg i CEPT-lande.

- b) Efter aftalens udløb har hver af parterne en ikke-eksklusiv ret til at benytte den efter nr. 5 a) erhvervede tekniske dokumentation til at fremstille GSM-systemet eller dele heraf til salg i alle lande.

- c) I en periode på fem år efter aftalens udløb kræver meddelelse af underlicens til tredjemand på ovennævnte ret dog forudgående samtykke fra den pågældende part; i så fald deles eventuelle licensgebyrer ligeligt mellem parterne.

Efter udløbet af dette tidsrum står det parterne frit for at meddele underlicenser uden at skulle dele gebyrerne med de øvrige parter.

- d) Ved udelukkelse af en af parterne på grund af aftalebrud mister den udelukkede part retten til at benytte den tekniske dokumentation, han har fået overdraget.

- (7) Aftalen kan opsiges af hver af parterne, første gang den 31. december 1993, derefter ved hvert års udløb. I så fald kan de andre parter beslutte at videreføre aftalen.

Aftalen udløber automatisk den 31. december 1992, hvis den franske, den tyske eller en anden betydelig postforvaltning i et CEPT-land ikke har valgt GSM-systemet til deres marked.

F. Kommissionen har ikke modtaget bemærkninger fra tredjemand efter offentliggørelsen af meddelelsen i henhold til artikel 19, stk. 3, i forordning nr. 17.

II. RETLIG VURDERING

Artikel 85, stk. 1

Den anmeldte samarbejdsaftale er under de nuværende omstændigheder ikke omfattet af artikel 85, stk. 1.

- (1) Aftaleparterne er virksomheder, og den anmeldte aftale er en aftale mellem virksomheder i henhold til artikel 85, stk. 1.
- (2) Aftalen har ikke til formål eller til følge at begrænse konkurrencen inden for det fælles marked. Grundene hertil er følgende:

a) Fælles udvikling og fremstilling af GSM-systemet

Aftaleparterne har aftalt at samarbejde om udviklingen og fremstillingen af GSM-systemet. En sådan aftale indebærer ikke nogen begrænsning af konkurrencen. De faktiske omstændigheder viser, at individuel udvikling og fremstilling ikke ville finde sted som følge af de hermed forbundne store udgifter. I telefonforvaltningernes udbud af 5. januar 1988 er der fastsat en meget kort tidsfrist. I udbuddet for Danmark er leveringen af afprøvningsystemet fastsat til ultimo oktober 1988, og i Det Forenede Kongerige skal udviklingssystemet være fuldstændig afprøvet inden 30. juni 1989. Allerede midt i 1990 skal der i udbudslandene være opbygget et første pilotsystem til afprøvningsformål, og levering, installation og ibrugtagning af anlæggene skal være afsluttet inden første kvartal 1991. Hvis aftaleparterne handlede hver for sig, ville de derfor kun i begrænset omfang være i stand til at overholde den fastsatte tidsplan.

De finansielle omkostninger og personalemæssige krav ved udviklingen og fremstillingen af GSM-systemet er desuden så store, at det ud fra

en realistisk betragtning ikke er muligt at stå alene.

Aftaleparterne skønner, at udviklingsomkostningerne vil ligge på mellem 300 og 500 mio. DM. På grund af tidsplanen kan dette beløb ikke fordeles over en længere periode, men må tilvejebringes, inden pilotsystemet er installeret i 1990, hvorimod det kan tage mange år et få investeringsudgifterne dækket i tilfælde af, at man får tildelt en ordre. Hvis ordren tildeles en af medkonkurrenterne, kan det endog være tvivlsomt, om det vil være muligt at få investeringsudgifterne dækket. Hvad endelig angår de personalemæssige krav, findes der kun et begrænset antal ingeniører med den relevante uddannelse til udvikling af GSM-systemet, og dette begrænsede antal kan ikke umiddelbart øges.

Det kan yderligere anføres, at aftaleparterne af objektive, økonomiske grunde ikke kan forventes at bære den finansielle risiko i forbindelse med udviklingen og fremstillingen af GSM-systemet alene.

Det berørte marked er karakteriseret af en meget begrænset efterspørgsel. Efterspørgslen ligger i øjeblikket udelukkende hos 15 nationale netoperatører i CEPT-landene og de virksomheder, som optræder på deres vegne, således at udsigterne til at få tildelt en ordre er meget begrænset. Kun i tilfælde af tildeling af en ordre har virksomhederne mulighed for at få dækket de meget store udviklingsomkostninger, da udviklingsresultaterne kun i begrænset omfang kan udnyttes uden for udbuddene. Denne reelle og tungtvejende økonomiske risiko kan kun bæres af aftaleparterne, hvis de står sammen om at bære omkostningerne.

I denne forbindelse er det interessant, at de nationale telefonforvaltninger i deres udbud udtrykkeligt henviser til konsortier.

Intet enkelt medlem af konsortiet ville derfor være i stand til at benytte sin gennem egen udvikling forbedrede produktion til at opnå en konkurrencemæssig fordel over for de andre medlemmer.

Forpligtelsen til fælles udvikling og fremstilling af GSM-systemet indebærer derfor ikke nogen begrænsning af konkurrencen inden for fællesmarkedet.

b) Fælles salg af GSM-systemet

Gennem forpligtelsen til fælles salg i CEPT-landene afskæres aftaleparterne ganske vist i aftalens løbetid fra at optræde som konkurrenter i forbindelse med afsætning af afaleprodukterne i disse lande, hvortil alle EF-landene hører.

Denne forpligtelse indebærer dog ikke nogen konkurrencebegrænsning. Af ovennævnte grunde ville aftaleparterne hver for sig ikke have været i stand til at afgive noget relevant bud med henblik på individuelt salg af GSM-systemet.

c) *Forbud mod benyttelse af teknisk dokumentation*

Ved udelukkelse af en af parterne på grund af aftalebrud mister den udelukkede part retten til at benytte den tekniske dokumentation, han har fået overdraget, og derved muligheden for at fremstille og sælge konkurrerende produkter ved hjælp af denne dokumentation.

Dette forbud indebærer imidlertid heller ikke nogen konkurrencebegrænsning efter artikel 85, stk. 1. Den part, der har tilsidesat sine forpligtelser over for de andre parter, og som undlader at yde sit bidrag til realisering af den fælles opgave, ville opnå uberettigede ydelser ved hjælp af den tekniske dokumentation, som ville resultere i en ufortjent konkurrencemæssig fordel i forhold til de andre parter. Denne uretfærdige konkurrencemæssige fordel er ikke beskyttet af artikel 85.

- (3) Denne retlige vurdering bygger på de ovenfor beskrevne forhold. I tilfælde af ændringer af de faktiske omstændigheder kan Kommissionen genoptage proceduren —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Efter de forhold, Kommissionen har kendskab til, finder den ikke anledning til i medfør af EØF-Traktatens artikel 85, stk. 1, at skride ind mod den samarbejdsaftale, virksomhederne AEG Aktiengesellschaft, Alcatel NV og Oy Nokia AB har indgået den 21. december 1987.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til:

1. AEG Aktiengesellschaft
Theodor-Stern-Kai 1
D-6000 Frankfurt/Main 70
2. Alcatel NV
Strawinskylaan 537
NL-1077 XX Amsterdam
3. Oy Nokia AB
Mikonkatu 15 A
SF-Helsinki

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. juli 1990.

På Kommissionens vegne

Leon BRITTAN

Næstformand

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 30. juli 1990

om indgåelse af en samarbejdsaftale mellem Det Europæiske Atomenergifællesskab og Kongeriget Sverige om forskning og uddannelse i strålingsbeskyttelse

(90/447/Euratom)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 101, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Rammeaftalen om videnskabeligt og teknisk samarbejde mellem De Europæiske Fællesskaber og Kongeriget Sverige⁽¹⁾ blev undertegnet den 13. januar 1986;Rådet vedtog ved afgørelse 89/416/EØF⁽²⁾ et særprogram for forskning og uddannelse i strålingsbeskyttelse (1990-1991) for Det Europæiske Atomenergifællesskab —**TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:***Artikel 1*

Samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Atomenergifællesskab og Kongeriget Sverige om forskning og uddan-

nelse i strålingsbeskyttelse godkendes herved på Det Europæiske Atomenergifællesskabs vegne.

Teksten til aftalen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Kommissionen bemyndiges til at udpege den person, der har fuldmagt til at undertegne samarbejdsaftalen og herved forpligte Det Europæiske Atomenergifællesskab.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. juli 1990.

På Kommissionens vegne

Jacques DELORS

Formand⁽¹⁾ EFT nr. L 313 af 22. 11. 1985, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 200 af 13. 7. 1989, s. 50.

SAMARBEJDSAFTALE MELLEM DET EUROPÆISKE ATOMENERGI-FÆLLESSKAB OG KONGERIGET SVERIGE**om forskning og uddannelse i strålingsbeskyttelse**

DET EUROPÆISKE ATOMENERGIFÆLLESSKAB, i det følgende benævnt »Fællesskabet»,

og

KONGERIGET SVERIGE, i det følgende benævnt »Sverige»,

begge i det følgende benævnt »de kontraherende parter»,

ER —

ud fra følgende betragtninger:

Fællesskabet og Sverige har indgået en rammeaftale om videnskabeligt og teknisk samarbejde, som trådte i kraft den 27. august 1987;

Rådet for De Europæiske Fællesskaber, i det følgende benævnt »Rådet», har ved beslutning 89/416/EØF vedtaget et særprogram for forskning og uddannelse i strålingsbeskyttelse (1990-1991), i det følgende benævnt »Fællesskabets program»;

Sveriges associering med Fællesskabets program kan bidrage til at øge effektiviteten af den forskning, som de kontraherende parter udfører på strålingsbeskyttelsesområdet, og til at undgå overflødig dobbeltarbejde;

Fællesskabet og Sverige forventer at få gensidig fordel af Sveriges associering med Fællesskabets program —

BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Sverige associeres fra den 1. januar 1990, ved denne aftale, med gennemførelsen af Fællesskabets program som anført i bilag A. Programmets gennemførelse og størrelsen af Fællesskabets finansielle bidrag er omhandlet i bilag B.

Artikel 2

Sveriges finansielle bidrag som følge af dets associering med gennemførelsen af Fællesskabets program fastsættes i forhold til det beløb, der hvert år er til rådighed på De Europæiske Fællesskabets almindelige budget for bevilninger til dækning af de finansielle forpligtelser, som Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, i det følgende benævnt »Kommissionen», har indgået som følge af arbejde, der skal gennemføres som led i de forskningskontrakter med omkostningsdeling, der er nødvendige til gennemførelse af Fællesskabets program, og som følge af udgifter til forvaltningen og den administrative drift af nævnte program.

Den proportionalitetsfaktor, som bestemmer Sveriges bidrag, fremkommer ved fastlæggelse af forholdet mellem Sveriges bruttonationalprodukt (BNP) udtrykt i markedspriser og summen af bruttonationalprodukterne, udtrykt i markedspriser, for Fællesskabets medlemsstater og Sverige. Dette forhold beregnes på grundlag af de senest foreliggende statistiske oplysninger fra Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD).

De midler, som anslås nødvendige til gennemførelse af Fællesskabets program, størrelsen af Sveriges bidrag og tidsplanen for de anslåede forpligtelser er anført i bilag C.

Bestemmelserne og reglerne for Sveriges finansielle bidrag til gennemførelsen af Fællesskabets program er anført i bilag D.

Artikel 3

For svenske forsknings- og udviklingsorganer og enkeltpersoner gælder de samme frister og betingelser for forelæggelse og vurdering af forslag vedrørende forskning samt for tildeling og indgåelse af kontrakter under Fællesskabets program som dem, der finder anvendelse på forsknings- og udviklingsorganer og enkeltpersoner i Fællesskabet, forudsat at retten til adgang til resultaterne begrænses til resultater fra kontrakter under det samme program. I særdeleshed skal de almindelige bestemmelser for forskningskontrakter inden for Fællesskabet omfattet af denne artikel med de fornødne ændringer også gælde for forskningskontrakter med svenske forsknings- og udviklingsorganer og enkeltpersoner, for så vidt angår spørgsmål i forbindelse med beskatning, told og udnyttelse af forskningsresultater.

Artikel 4

Kommissionen er ansvarlig for gennemførelsen af Fællesskabets program og bistås ved gennemførelsen af Det Rådgivende Udvalg for Forvaltning og Koordinering (CGC) vedrørende Strålingsbeskyttelse, som er nedsat ved Rådets afgørelse 84/338/Euratom, EKSF, EØF af 29. juni 1984 om strukturer og procedurer ved forvaltning og koordinering af Fællesskabets forsknings-, udviklings- og demonstrationsaktiviteter⁽¹⁾.

Udvalget udvides til at omfatte to repræsentanter udpeget af Sverige, som kan assisteres eller erstattes af en svensk ekspert. De deltager kun i udvalgets arbejde, når det holder møde i forskellige sammensætninger for at gennemføre opgaver, som vedrører Fællesskabets strålingsbeskyttelsesprogram.

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 4. 7. 1984, s. 25.

Artikel 5

Efter programmets afslutning foretager Kommissionen en evaluering af de opnåede resultater, og den fremsender en rapport herom til Europa-Parlamentet, Rådet og Sverige.

Den i stk. 1 nævnte rapport udarbejdes under hensyntagen til de målsætninger og kriterier, der er anført i bilag E, og i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i Rådets afgørelse 87/516/Euratom, EØF ⁽¹⁾.

Artikel 6

Hver af de kontraherende parter forpligtet sig til, i overensstemmelse med deres respektive bestemmelser og retsfor skrifter, at gøre det lettere for de forskere, som i Sverige og Fællesskabet deltager i de af denne aftale omfattede aktiviteter, at bevæge sig frit omkring og bosætte sig.

Artikel 7

Kommissionen og Statens Strålskyddsinstitut sikrer gennemførelsen af denne aftale.

Artikel 8

Denne aftale gælder på den ene side for de områder, hvor Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab finder anvendelse, og på de betingelser, der er fastsat i nævnte Traktat, og på den anden side for Kongeriget Sveriges område.

Artikel 9

1. Denne aftale indgås for det tidsrum, i hvilket Fællesskabets program er gældende.

Hvis Fællesskabet ændrer Fællesskabets program, kan aftalen opsiges på gensidigt aftalte betingelser. Senest en

uge efter, at Fællesskabet har vedtaget det ændrede program, underrettes Sverige om dets nøjagtige indhold. De kontraherende parter giver senest tre måneder efter vedtagelsen af Fællesskabets afgørelse hinanden meddelelse om, hvorvidt de ønsker at ophæve aftalen.

2. Når Fællesskabet vedtager et nyt F&U-program på strålingsbeskyttelsesområdet, kan nærværende aftale genforhandles eller videreføres på gensidigt aftalte betingelser.

3. Med forbehold af stk. 1 kan hver af de kontraherende parter til enhver tid bringe aftalen til ophør med seks måneders varsel. De projekter og arbejder, som er i gang på tidspunktet for denne aftales ophør og/eller udløb, fortsættes indtil de er gjort færdige på de i aftalen fastlagte betingelser.

Artikel 10

Denne aftale skal godkendes af de kontraherende parter i overensstemmelse med de procedurer, der gælder for hver af dem.

Den træder i kraft på den dato, på hvilken de kontraherende parter giver hinanden notifikation om afslutningen af de procedurer, der er nødvendige i så henseende.

Artikel 11

Bilag A, B, C, D og E udgør en integrerende del af denne aftale.

Artikel 12

Denne aftale er udfærdiget i to eksemplarer på dansk, engelsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, tysk og svensk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Denne aftale er undertegnet i Bruxelles.

*For Det Europæiske
Atomenergifællesskab*

Paolo FASELLA

*Generaldirektør for Videnskab,
Forskning og Udvikling*

For Kongeriget Sverige

Magnus WERNSTEDT

*Chargé d'affaires,
Den Svenske Delegation ved
De Europæiske Fællesskaber*

⁽¹⁾ EFT nr. L 302 af 24. 10. 1987, s. 1.

BILAG A

PROGRAMMETS INDHOLD OG VEJLEDENDE INTERNE FORDELING AF MIDLERNE

	<i>Vejledende fordeling af midler, herunder udgifter til personale og administration (mio. ECU)</i>
A. Menneskers udsættelse for stråling og radioaktivitet	7,4
1. <i>Strålingsdosimetri og fortolkning af den</i>	
1.1. Udvikling og indførelse af normer og procedurer i tilknytning til begreberne dosisækvivalent-mængder for både intern og ekstern udsættelse.	
1.2. Stråling og instrumentering med henblik på individuel dosimetri og områdedosimetri.	
1.3. Afledningen af organdoser og effektiv dosisækvivalent.	
1.4. Vurdering af den interne udsættelse.	
2. <i>Radionuklidernes overførsel til miljøet og deres opførsel i det</i>	
2.1. Radionuklidernes opførsel i miljøet i situationer, der kræver særlig opmærksomhed af hensyn til den langsigtede adfærd eller forholdene efter ulykker.	
2.2. Naturlig radioaktivitet i miljøet og dens vej til mennesket.	
2.3. Virkningen af artsdannelse, kemisk ændring, ændringer af fysisk-kemiske egenskaber og biologiske omdannelse, navnlig med hensyn til : — langvarige spaltnings- og korrosionsprodukter — aktinider, tritium, f.eks. reduktionen af hydrogenforbindelser og omdannelse af uorganisk bundet tritium til organisk bundet — spildevand fra radiofarmaceutika og nuklear medicin.	
2.4. Tilfældigt udløste radionuklidernes opførsel, vurdering af overførselsparametrene pålidelighed og undersøgelser ved hjælp af forsøg.	
2.5. Betydningen af radionuklidernes tilbageholdelse og udledning i naturlige økosystemer som skove, heder, moser, marskområder, søer og vandløb og marginal landbrugsjord.	
2.6. Udvikling af modforanstaltninger, som skal formindske forureningen af miljøet og forhindre, at den overføres til mennesker.	
B. Følgerne af menneskers udsættelse for stråling ; vurdering, forebyggelse og behandling af disse følger	7,4
1. <i>Strålings stokastiske virkninger</i>	
1.1. Fortolkning af virkningerne af små doser og lave dosishastigheder ved hjælp af mikrodosimetri.	
1.2. Behandling og ændring af genetiske skader og individuel radiosensitivitet.	
1.3. Undersøgelser ved hjælp af celler, molekyler og forsøgsdyr for at fastslå risikoen ved strålings stokastiske, somatiske virkninger i forbindelse med små doser, lav dosishastighed og strålingens kvalitet.	
1.4. Vurdering af genetiske risici hos mennesker.	
1.5. Radionuklidernes indvirkninger på målceller i forbindelse med radionuklidmetabolisme og undersøgelser af radionuklidinduceret kræft, navnlig lunge-, knogle- og leverkræft hos biologiske modeller.	

*Vejledende fordeling
af midler,
herunder udgifter
til personale og
administration
(mio. ECU)*

2. *Strålings ikke-stokastiske virkninger*

- 2.1. Strålingssyndromer og behandling af dem, når store dele af legemet er blevet udsat.
- 2.2. Bestråling og udsættelse af inkorporerede radionuklider.
- 2.3. Strålingssyndromer og deres behandling efter lokal udsættelse af hud og subkutane væv.
- 2.4. Strålingsskader i linsevæv, skjoldbruskvæv og andre væv, som er vigtige i forbindelse med strålingsbeskyttelse.
- 3. Strålings virkninger på den levende organismes udvikling.

C. *Risici i forbindelse med udsættelse for stråling og behandling af den*

6,4

1. *Vurdering af menneskers udsættelse for stråling*

- 1.1. Vurdering af forskellige former, hvorunder mennesker udsættes for stråling, og statistik over dem.
- 1.2. Udsættelse for naturlig radioaktivitet og vurdering af parametre, som påvirker disse risici.
- 1.3. Sammenlignende vurdering af udsættelse og risici.
- 1.4. Epidemiologiske undersøgelser hos forskellige befolkningsgrupper.

2. *Optimering og styring af strålingsbeskyttelsen*

- 2.2. Begrænsning af patientens udsættelse ved medicinsk diagnostiseringsradiologi.
- 2.3. Styring af strålingsbeskyttelsen under normale forhold og i forbindelse med ulykker.
- 2.4. Probabilistisk risikovurdering og tidstro modeller for vurdering af følgerne af tilfældige radioaktivitetsudslip og for vurdering af modforanstaltningernes effektivitet og gennemførlighed.

I alt

21,2⁽¹⁾

⁽¹⁾ Heraf ca. 5,87 mio. ECU til udgifter til personale og administration.

BILAG B**PROGRAMMETS GENNEMFØRELSE OG STØRRELSEN AF FÆLLESSKABETS FINANSIELLE BIDRAG**

Programmet består af aktiviteter, der udføres ved hjælp af forskningskontrakter med omkostningsdeling, som indgås med kompetente offentlige eller private forskningsinstitutter i medlemsstaterne.

Ud over forskningskontrakter med omkostningsdeling kan programmet ligeledes gennemføres ved hjælp af forskningsaftaler og koordinerende aktioner. Der vil blive lagt særlig vægt på tilskud til uddannelse og til fremme af geografisk mobilitet. Sådanne kontrakter og tilskud skal, hvor dette er hensigtsmæssigt, tildeles efter en udvælgelsesprocedure på grundlag af indkaldelser af forslag, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Deltagere i forskningskontrakter med omkostningsdeling kan være tilknyttet offentlige eller private forskningsinstitutter, herunder universiteter i medlemsstaterne. Det forventes, at enhver kontrahent yder et betydningsfuldt bidrag til projekterne. Kontrahenten forventes at afholde en betydelig del af udgifterne, hvoraf 50 % normalt afholdes af Fællesskabet. Når universiteter og lignende institutioner udfører projekter, kan Fællesskabet subsidiært afholde indtil 100 % af de hermed forbundne ekstraudgifter.

Forskningsprojekter med omkostningsdeling skal som hovedregel udføres af deltagere fra mere end en medlemsstat.

Kommissionen skal på alle fællesskabssprog udsende oplysningsmateriale sammen med opfordringen til at deltage i programmet, således at der sikres virksomheder, universiteter og forskningscentre i medlemsstaterne lige muligheder.

De oplysninger, der hidrører fra gennemførelsen af aktiviteterne med omkostningsdeling, skal i lige omfang gøres tilgængelige for alle medlemsstaterne. Licenser og/eller andre rettigheder, der indrømmes som led i programmet, skal være underlagt Fællesskabets normale kontraktvilkår.

*BILAG C***FINANSIELLE BESTEMMELSER***Artikel 1*

De midler, der skønnes nødvendige til gennemførelse af Fællesskabets program, beløber sig til 21,2 mio. ECU.

Artikel 2

Sveriges finansielle bidrag til gennemførelse af Fællesskabets program beløber sig til 774 436 ECU.

Artikel 3

Tidsplan for de forpligtelser, der skønnes nødvendige til gennemførelse af Fællesskabets program (forpligtelsesbevillinger), og for Sveriges bidrag

(ECU)

År	Forpligtelser	Sveriges bidrag
	Forvaltning og administration, personale på kontrakter og forskningskontrakter med omkostningsdeling	Forvaltning og administration, personale på kontrakter og forskningskontrakter med omkostningsdeling
1990	17 000 000	640 399
1991	4 200 000	134 037
I alt	21 200 000	774 436

*BILAG D***REGLER FOR FINANSIERING***Artikel 1*

I dette bilag fastsættes de i aftalens artikel 2 omhandlede bestemmelser og regler for Sveriges finansielle bidrag.

Artikel 2

Ved hvert års begyndelse, eller når Fællesskabets program undergår en ændring, der medfører en forøgelse af det beløb, som skønnes nødvendigt til programmets gennemførelse, sender Kommissionen Sverige en indkaldelse af bidrag, der svarer til dets andel af udgifterne i henhold til aftalen.

Dette bidrag udtrykkes såvel i ecu som i svensk valuta, idet ecuens sammensætning er fastlagt i Rådets forordning (EØF) nr. 3180/78 ⁽¹⁾. Værdien i svensk valuta af bidraget i ecu fastsættes på datoen for indkaldelsen af bidrag.

Sverige indbetaler sit årlige bidrag til udgifterne i henhold til aftalen ved begyndelsen af hvert år og senest tre måneder efter, at indkaldelsen af bidrag er afsendt. Enhver forsinkelse i betalingen af dette bidrag medfører, at Sverige skal betale renter til en sats svarende til den højstgældende diskonto i Fællesskabets medlemsstater på forfaldsdagen. Denne rentesats forhøjes med 0,25 procentpoints for hver måneds forsinkelse.

Den forhøjede rentesats finder anvendelse så længe forsinkelsen varer. Denne rente skal dog kun erlægges, hvis bidraget betales mere end tre måneder efter, at Kommissionen har afsendt indkaldelse af bidrag.

De rejseomkostninger, som afholdes af svenske repræsentanter og eksperter ved deres deltagelse i det i aftalens artikel 4 nævnte udvalgsarbejde, godtgøres af Kommissionen i overensstemmelse med de fremgangsmåder, som for tiden gælder for repræsentanter og eksperter fra Fællesskabets medlemsstater, og navnlig i overensstemmelse med Rådets afgørelse 84/338/EØF.

Artikel 3

De af Sverige betalte bidrag krediteres Fællesskabets program som budgetindtægter, opført under en hertil bestemt konto i oversigten over indtægter i De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

Artikel 4

Finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget finder anvendelse på forvaltningen af bevillingerne.

Artikel 5

Ved hvert års slutning udarbejdes der en oversigt over bevillingerne til Fællesskabets program, som sendes til Sverige til orientering.

⁽¹⁾ EFT nr. L 379 af 30. 12. 1978, s. 1.

BILAG E

MÅLSÆTNINGER OG EVALUERINGSKRITERIER FOR PROGRAMMET

Programmet for strålingsbeskyttede (1990-1991) udgør en del af Fællesskabets forskningsbehov inden for strålingsbeskyttelse i tidsrummet 1990 til 1994, således som beskrevet i Kommissionens meddelelse KOM (88) 789 endelig udg., og tager sigte på ved hjælp af et europæisk forskningssamarbejde at tilvejebringe følgende :

- det videnskabelige grundlag for en fortsat ajourføring af de »grundlæggende normer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, der er forbundet med ioniserende stråling«, og et incitament til fortsat udvikling af strålingsbeskyttelsens teorier i alle medlemsstater på baggrund af den erfaring, der i medlemsstaterne allerede er indhøstet på området
- den videnskabelige viden, som kræves til bedømmelse af de carcinogene og genetiske risici, arbejdstagere og offentlighed udsættes for i forskellige former for stråling i små doser, som har lave dosishastigheder og skyldes naturlige strålingskilder, medicinsk diagnostiseringsradiologi og kernekraftindustri
- metoder, hvormed risikoen i forbindelse med strålingsulykker samt det teoretiske og tekniske grundlag for iværksættelse af modforanstaltninger kan bedømmes
- de oplysninger, som er nødvendige for, at strålingsbeskyttelsens teori og praksis kan udvides som følge af behov, der opstår i forbindelse med f.eks. nye anvendelser af stråling inden for medicin og industri
- det objektive, videnskabelige grundlag, der er nødvendigt for at kunne bistå de nationale myndigheder med at træffe forsvarlige afgørelser i forbindelse med drift af kernekraftindustri, udvikling af miljøkriterier for radioaktivitet, optræden i usædvanlige katastrofesituationer, og for at kunne give offentligheden objektive oplysninger om risici og fordele
- tilskyndelse og støtte til samarbejde mellem videnskabsmænd og forskningsinstitutter fra forskellige medlemsstater, samt den videregående uddannelse, som kræves for at bevare Fællesskabets kompetence, herunder for en forbedret, alsidig uddannelse af unge videnskabsmænd inden for strålingsbeskyttelse
- effektiv udnyttelse og dokumentering af den viden, der erhverves inden for dette og tidligere fællesskabsprogrammer for strålingsbeskyttelse, som kan bidrage til en bedre almen forståelse for videnskabelige spørgsmål og føre til, at offentligheden informeres bedre herom.

I overensstemmelse med Fællesskabets handlingsplan for evaluering af EF's forsknings- og udviklingsaktiviteter vil uafhængige eksperter vurdere, i hvilken udstrækning programmet opfylder ovennævnte målsætninger.

Programmets vigtigste evalueringskriterier er følgende :

- dets tekniske og videnskabelige bidrag til Fællesskabets strålingsbeskyttelsespolitik
- de opnåede forskningsresultaters relevans for den fortsatte ajourføring af de »grundlæggende normer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, der er forbundet med ioniserende stråling«, og for strålingsbeskyttelsens teoretiske grundlag og praktiske anvendelse
- arbejdets videnskabelige originalitet, dets relevans for vurderingen af risici, særlig ved udsættelse for små doser og lave dosishastigheder i forbindelse med naturlige medicinske og menneskefrembragte kilder, og dets bidrag til vurderingen af og kontrollen med risici i forbindelse med strålingsulykker
- hvordan der ved hjælp af oplysninger fra programmet er blevet udviklet beskyttelsesteorier og -metoder, der har kunne imødekomme de behov, som nye strålingsanvendelser har skabt, og hvordan sådanne oplysninger har hjulpet de berørte nationale myndigheder til at nå frem til forsvarlige afgørelser vedrørende strålingsbeskyttelse i normale såvel som i katastrofesituationer
- dets betydning for ekspertisens udbredelse
- i hvilken udstrækning programmet har bidraget til samarbejdet mellem laboratorier i medlemsstaterne, fremmet unge videnskabsmænds videregående uddannelse og fremmet formidlingen af videnskabelig ekspertise på strålingsbeskyttelsesområdet
- ledelsens effektivitet

Desuden bør følgende kriterier, der blev opstillet i forbindelse med 1988/89 revisionen ⁽¹⁾, også tages i betragtning:

- om programmet har ydet et værdifuldt bidrag til udvikling af mere rentable teknikker, der kan forebygge og modvirke de skadelige virkninger af stråling, ikke mindst virkninger, der, i betragtning af Tjernobyl-situationen, kunne tænkes at opstå i forbindelse med ulykkestilfælde, nærmere betegnet:
 - om modellerne for transport gennem luften over store afstande er blevet mere pålidelige
 - om data og modeller for overførsel af radionuklider i fødekæden er blevet bedre
 - om epidemiologiske undersøgelser af de sundhedsmæssige følger for befolkningen har vist sig gennemførlige eller ikke
 - om scenarier for de strålingsmæssige følger af atomulykker forstås bedre
 - om det videnskabelige grundlag for de tilgrundliggende data for afledte katastroferreferenceniveauer er blevet videreudviklet
 - om de praktiske modforanstaltninger for landbrugs- og vandmiljøet, bymiljøet og den forebyggende medicinske behandling er blevet bedre
 - om bedre metoder for kontrol og overvågning i forbindelse med ulykkestilfælde er blevet fundet
 - om metoderne for behandling og diagnosticering af udsatte personer har udviklet sig.
-

⁽¹⁾ EFT nr. L 16 af 21. 1. 1988, s. 44.